

oktober 1995

StrapatS

Levande rollspel

30

10 kronor

I detta nummer:

Rena ramaskriet	2
Nyheter och Småplock	3
Tyckeriet - insändarspalten	4
Braveheart - Mel Gibson leker hård igen	6
Skrönan 3 - odödliga ögonblick	7
Shangri-La: Vägen bort (rapport)	10
Medeltidsveckan 1995 (rapport)	12
Scary LARP Situations (Internet)	18
Stormlyktan (rapport)	22
Den Sista Dagen (rapport)	25
RAVNs SommerSimulering (rapport)	26
Dräktmönster till salu	29
Kalendariet	30

StrapatS är ett fristående fansin om levande rollspel och kostar inte mer än 10 kronor inklusive porto.

Chefredaktör och ansvarig utgivare:

Jonas Nelson
 Ateljévågen 22 nb
 172 41 SUNDBYBERG
 tel: 08-98 20 33
 e-post: nelson@l.kth.se
 pg: 616 49 01-8 (Jonas Nelson)

Syftet med StrapatS är att informera, diskutera och rapportera om levande rollspel i alla dess former. Vi är därför i mycket hög grad beroende av läsekretsens engagemang i fansinet, bidrag i form av teckningar eller artiklar mottages tacksamt. Ersättning utgår i form av gratisexemplar och klistermärken.

Manusstopp för nr 31 är den 24 december 1995.

Konto (kr):

110

B

FORENINGSBREV

Seragon, c/o Ehrsson
 Beckstudsårvägen 41, 1 tr.
 131 36 NACKA

ETIK SJÄLVIN
 Bodagatan 39, 2 tr
 502 47 BUREÅS

Rena ramaskriet...

...blev det väl inte riktigt, men nästan! Ingen av er blev väl direkt glad åt att höra att Strapats tar ett uppehåll. Många var dessutom väldigt oroade eftersom ett "uppehåll" i nio fall av tio betyder att tidningen (eller fansinet i det här fallet) är på väg att läggas ner. Jag har gjort fansin förr och vet precis hur det brukar gå!

Men lugn i stormen nu! För en gångs skull ska jag bevisa att ett uppehåll kan betyda just ett uppehåll och ingenting mer. Strax efter nyår ska Strapats försöka vara tillbaka igen! Men ni får förstås väldigt gärna fortsätta att skicka in bidrag, för ju mer jag slipper göra själv, desto lättare blir det för mig att hålla utgivningstakten!

- Jonas

Strapats

Chefredaktör & ansv. utg.

Jonas Nelson
Ateljévägen 22 nb
172 41 SUNDBYBERG
Tel: 08-98 20 33
e-post: nelson@l.kth.se
postgiro: 616 49 01-8
(Jonas Nelson)

Omslag: Jonas Nelson.

Illustrationer:

Jonas Nelson, Siri Sjöqvist
(manga tar över Strapats?)

Upplaga:

400 exemplar.

Tryck:

Billiga Tryckeriet, Fruängen.

Nästa manusstopp:

24 december 1995. God Jul!

Nå, överlag så tror jag att det är nyttigt för er att inse att Strapats inte är något som "bara finns där" och som dimper ner i brevlådan tio gånger om året, helt automatiskt. Nej, ni får allt anstränga er lite själva också! De få som har skickat in bidrag skall ha stort tack, men ni kan bli fler!

Personligen har jag alltid ansett att levande rollspelare utgör en osedvanligt trevlig gruppering i samhället eftersom de är så aktiva, använder sin egen fantasi och sina egna händer och inte bara sitter försoffade hemma framför videon eller det senaste dataspelet. Nu är det dags att leva upp till det också! Visa att ni är vad jag hoppas!

Anledningen till att Strapats gör ett uppehåll är ju för att jag skall få tid att ägna mig åt min egen Live-utrustning en stund (jag har till exempel inte sytt någon ny dräkt på nästan två år...).

Hur går det då? Jo tack, hyfsat:

Ringbrynjan har passerat 5000 ringar, så det är bara ca 25000 kvar...

Skomakeriet går framåt, jag har nu varmt upp genom att sy 2 par skor, och håller på med ett par knähöga läderstövlar.

Paviljongen har jag inte hunnit börja med än - jag måste skaffa en symaskin först... Å andra sidan har jag tätat huset!

Slutligen går Strapats handbok långsamt framåt.

INNEHÅLL

Innehållet i Strapats utgörs av allt möjligt som kan relateras till levande rollspel, eller "Live" som det ofta kallas. (Observera att jag skriver Live och Livet med stor begynnelsebokstav för att undvika missförstånd i meningar av typen "Jag tyckte bättre om förra livet").

LÄSARBIDRAG

Strapats är i hög grad beroende av läsekretsens engagemang. Känner DU till vilka Live som är på gång? Kanske vill du annonsera om ett kommande Live? Har du kanske en rapport från ett Live du har varit på, eller sitter du och trycker på något annat som vi kan trycka istället? Minsta bidrag till Strapats är hjärtligt välkommet! Skicka gärna ditt alster på diskett i RTF- eller TXT-format. PC eller Mac kvittar lika. Bifoga helst en utskrift.

ERSÄTTNING

Tyvärr har vi för närvarande ingen möjlighet att erbjuda någon ekonomisk ersättning utöver ett gratisexemplar av det aktuella numret av Strapats.

ANSVAR

Upphovsmannen ansvarar ensam för sitt alster och sina åsikter, dessa skall inte på något sätt tillskrivas Strapats om så inte uttryckligen anges.

RÄTTIGHETER

Strapats gör inga anspråk på rättigheterna till de artiklar och illustrationer som publiceras i fansinet, dessa kvarstår hos upphovsmannen om inte annat anges. Redaktionen förbehåller sig dock rätten att på ett rimligt sätt korta och ändra i insänt material.

Ni som lämnar in bidrag görs uppmärksamma på att allt material som ej är märkt med copyright kommer att betraktas som fritt för läsarna att kopiera och distribuera så länge källa och upphovsman tydligt anges.

ANNONSER

Annonser om levande rollspel är tills vidare gratis upp till en kvartssida per person/förening och nummer. Halvsida 100:-, helsida 200:-, uppslag 400:-

PRENUMERATION

Strapats betalas antingen kontant till chefredaktören eller genom insättning på ovan angivet postgirokonto. Prenumeration är fullt möjlig. Sätt i så fall in valfritt belopp på postgirokontot, så får du Strapats så länge pengarna räcker. Glöm inte ange ditt namn och din adress, samt från vilket nummer prenumerationen ska börja gälla. Någon kredit beviljas ej. Reservation görs för prisändringar.

Nyheter

Live är oetiskt

Det STORA amerikanska rollspelsföretaget TSR har skrivit ihop en "Code of Ethics". Där står bland annat att läsa:

§18: Live action role-playing
It is TSR policy to *not* support any live action role-playing game system, no matter how non-violent the style of gaming is said to be. TSR recognizes the physical dangers of live action role-playing that promotes its participants to do more than simply imagine in their minds what their characters are doing, and does not wish any game to be harmful.

Alltså, med svenska ord: Det är farligare att slå någon med ett latexsvärd än att tänka sig hur dennes arm kapas och blodet forsar fram...

SVEROK skriver bok

Birgersson & Co tror inte att Didi Örnstedt och Björn Sjöstedt kommer att vara snälla och objektiva i sin kommande bok. Därför ämnar SVEROK skriva en egen bok om roll- och konfliktspel (jodå, Live får också vara med) för att underlätta för den stora allmänheten att skaffa sig en rättvis bild av vad det är vi sysslar med. Nu behöver man få in MÅNGDER med artiklar och material, ju mer man har att sova bland, desto bättre blir slutresultatet! Skicka *dina* bidrag till:

SVEROK
Köpmansgränd 4
582 24 LINKÖPING

Slutligen skall Sveriges Television göra en dokumentär om Live. Många kända Liveare har redan intervjuats, och fler står på tur.

Småplock

Rouïour?

Hallå, är det någon som har sett min blockflöjt? Den försvann ifrån trolltältet i Styringheims medeltidsläger den 14:e augusti. Någon hade tydligen hittat den då de rev tältet, men denne någon hittade aldrig jag. Så är det någon som vet något om den, eller vem som har den - den är en ljusbrun sopranflöjt, tyskborrad - snälla, hör av er!

Siri Sjöqvist
Pirkvägen 2, 148 35 ÖSMO
08-520 381 59

TRÅNGBODD? ÖVERSVÄMNING? KVÄVNINGSRISK?

Räddningen är här!
För endast självkostnadspris kan du förvara allt från bläckburkar till hus i Nockes Liveförenings lokal mitt på Kungsholmen.

För mer information, ring
Johan Hjelmér, 08-27 12 85
Daniel Behmsten, 08-28 98 23

Wanted!

Jag är en stackars gymnasiestudent som i år skall skriva denna studenternas stora plåga; specialarbetet. Men det finns en liten ljusning vid horisonten - det skall handla om min favorithobby, nämligen lajv. Så nu behöver jag bakgrundsmaterial. Därför vänder jag mig till alla lajvare i Sverige (och även utomlands) genom denna annons. Vill ni hjälpa mig att ge en så rättvis och inrängande bild som möjligt av vår hobby så fatta pennan och skriv till mig. ALLT är välkommet - synpunkter, upplevelser, artiklar, vad era föräldrar tycker om er hobby osv.

Med tack på förhand,

Conny Odengrund, Odensås, 570 80 VIRSERUM

Sökes:

1600-talsintresserade föreningar eller enskilda personer som vill stödja arrangemanget "1632" med t.ex. paviljonger, kläder, vapen, historia och intriger.

Kontakta Stefan Vestergren
tel. 018-14 09 41, 0173-117 63.

Du får 50 kronor GRATIS

på Tradition i Stockholm genom att köpa ett av Strapats tillgodokvitton. Kvittona har belopp på 300-500 kr, och säljs alltså till 50 kronors lägre pris.

Se adress mm på sidan 2.

Säljes:

Byggmaterial - masoniskivor och reglar.

Kontakta Johan Hjelmér, tel. 08-27 12 85

!!! Tyckeriet !!!

Om "Nysvenskan"

Natalie Sjölund och Pia Andersson, Täby: Till alla kompetenslösa kompendie-skribenter: Lär er Den Svenska Grammatiken! Standarden på många Live-utskick är bedrövligt låg. Något som förekommer alltför ofta och är helt fel är isärskrivning av dubbelord, som t. ex. "skum material" och "guld klimp". Detta är någonting ni har lånat in från engelskan. Sluta med det GENAST!!!

Ett skräckexempel på hur det kan bli när man vill understryka något viktigt, men tar i för mycket: "Det är förbjudet att under inga omständigheter sikta och slå på huvudet." Som tur var tog ingen denna regel bokstavligen...

Stavningen är ofta av en väldigt låg standard. Detta är förvånande, eftersom det problemet är lättast att åtgärda.

Vi vägrar tro att alla Liveare är ordblinda. Utskicken är ofta skrivna på dator, har ni funderat på att åtminstone använda stavningskontrollen?

Skriv heller inte utskicken klockan tre på morgonen, eftersom hjärnan inte fungerar då. Låt några kamrater läsa igenom och kontrollera stavning. De ser lättare sådant som du själv har missat.

Låt en duktig skribent författa de mer prosaiska texterna. (Och för Guds skull, inga episka tremetersdikter!!!) Ett utskick med inspirerande, korrekt text,

snygga bilder och en lättläst layout är den bästa starten på ett trevligt Live.

Live är en hobby, men vi är väl inga AMATÖRER?

- Rosentass och Gyllenhjärta.

P.S. Naturligtvis måste vi berömma Jonas Nelson för hans utmärkta, grammatiskt korrekta och rättstavade fanzin! Du är ett föredöme för oss alla! D.S.

Jonas: Fast jag stavar det förstås "fansin" eftersom jag härleder det ur "fantast" och "magasin", jämför med det engelska "fanzine" som kommer från "fan" och "magazine". Vad som är rätt och riktigt i det här fallet kan diskuteras...

Men visst har ni rätt - stavningen är ofta bedrövlig! Just nu sitter jag och blåddrar i "Den Vita Lundens" utskick, där man gjort sig stora besvär med att skaffa fram vackra bilder och göra snygga kompendier, och så förstör man hela intrycket med ett myller av stavfel (och tyvärr utskick som helst, DVL är inte värre än många andra). Dessutom är brödtexten i ett alldeles för svårläst typsnitt, visserligen vackert och "ålderomligt", men det hade gjort sig bättre i rubriker och kortare texter.

För den som undrar så är brödtexten i StrapatS skriven i Times, ett beprövat typsnitt i tidningssammanhang - lättläst och ändå utrymmessparande!

Min syn på saken

Conny Odengrund, Virserum:

Detta med synfel är som alla vet ett litet h-vete på lajv. Till att börja med om man har så starka synfel som jag har, d.v.s. perfekt syn på ca 10 cm avstånd, är man rädd om sina kära glasögon. Utan dem kan man nämligen inte gå, inte läsa och absolut inte springa.

Som om det inte vore nog med detta är de dessutom ömtåliga. Minsta smäll och det sätt som ljuset bryts i glaset förändras, vilket innebär att all avståndsbedömning försvinner.

Dessutom får man anstränga ögonen mer, vilket innebär huvudvärk.

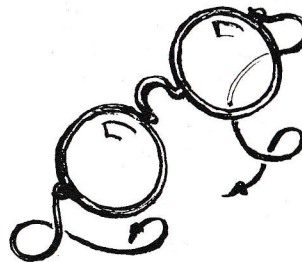
Slutligen är dessa outhärliga glasögon dyra, i mitt fall med ett par billiga bågar (endast 550 kr) blir totalkostnaden 1850 kr.

Så vad gör man? Jo, man greppar halmstrået och skickar sina gamla glas till Björn Hellqvist. Hem kom i höstas ett par glasögon i helt rund modell med skalmar i lädersnöre. Första gången de provades på lajv var det inomhus, vilket fungerade perfekt. Det tog högst en halvtimme med dem på innan avståndsbedömningen fungerade. Jag har sedan dess använt dem på tre lajv utan problem, de är helt fantastiska! Tack Björn!

I somras upptäckte jag dessutom ett nytt användningsområde - med dessa glasögon kan man äntligen bada och se vem det är man pratar med. De sitter ju kvar även när man dyker, tack vare lädersnöret.

!!! Tyckeriet !!!

Om ni har problem med synen under lajv kan jag bara rekommendera dessa glasögon, d.v.s. Björn Hellqvists egen runda metallmodell (finns på bild i nr 18) med "skalmar" av lädersnöre. De är värda investeringen, eller som jag ser det: jag har råd att förlora 300 kronor i skogen på lajv, men knappast 1850 kronor.

Drömmar?

Sven Folkesson, Upplands Väsby: Jag har fått den här tanken som säkert har slagit varje hängiven Liveare: Tänk att ha ett helt landskap bara till Live. Året runt. Ett landskap med Live året runt! Jag känner till Enhörningens men jag vill ha något mer...

Tänk er själva: En helt uppbyggd värld, med rättsväsende, hierarki, städer, byar, borgar och böljande sädesfält. En värld avskuren från det moderna samhället med dess högspänningsledning, motorvägar, flygplan och dumma svamp-plockare och orienterare.

Jag säger inget om att det behöver vara medeltid, huvudsaken är att illusionen är total. Att träda in i denna värld ska

vara som att resa i en tidsmaskin - den ultimata verklighetsflykten som slår allt vad "virtual reality" heter!

Ja, jag ser också det omöjliga i det hela. Men alla har rätt att fantisera. Och vem vet vad framtiden bär på för hemligheter? Dröm vidare, men framför allt; kämpa för dina drömmars uppfyllelse!

Jonas: Själv har jag fantiserat om att Victoria, Carl Philip eller Madeleine ska bli intresserade av Live - kungahuset skulle säkert kunna fixa fram ett stycke skog och någon jaktstuga. Svenska statskyrkan är också en potentiell intressent, som äger stora marker...

Men om vi ska vara lite realistiska så får vi göra det bästa med det som står till buds - åk upp med Enhörningen och hjälp dem att bygga vidare på sitt Liveområde! Så snart världshuset står färdigt kommer turen till resten av byn och så vidare, byggnadslov finns redan!

Beröm

Siri Sjöqvist, Ösmo: Jag vill passa på att tacka alla Livearrangörer, som trots motgångar jobbar som små galningar, och även berömma en del Liveare. ...som t.ex. Wardancers, mörkalverna och Leon af Freuden med följe på "Sju bönor". Sjöormskulten, högländarna och furstesonen på "Smörblommas Dilemma". Puck, Cluricaun och kottarna

på "Oberons Gästabud" (Va, nu igen? Dom har jag ju redan berömt! Jonas anm.)

Blodsalverna, orcherna och den snälla(?) "filosofen" på "Månarn".

Bödeln (Serpedons?), **Sangradoors män** och **orcherna** på "Ixions Vilja" - ett plus för bra rollspel på den ack så vanliga slutstriden, till den onda sidan. Även om man är god och det är slutstrid så blir man inte odödlig och kan resa sig och slåss igen efter trettio sekunder...

Och sist och slutligen, **mörkalverna** (faktiskt), **högalverna** och den skrikande **pigan** på världshuset på "Fejden" - tack för allt te, förresten!

Om det är någon som vill prata bort ett tag, hör av dig till Siri Sjökvist, 08-520 381 59.

Jonas: Det var inte lite Live du hunnit med i sommar!

Själv har jag bara varit på Nemesi Divina, Oberons Gästabud, SkogsVentyr -95, Ravn's Sommersimulering och Medeltidsveckan.

Omväg med avsikt

Conny Odengrund, Virserum: Ett försenat svar på Jonas' fråga till artikeln "Ett Stort Följe" i nr 26: Vi var tvungna att åka över Södertälje eftersom vi fick åka och hämta RavensWings pavijonger (som vi hyrde) i Rangsta brygga, vilket ligger på fel sida Himmerfjärden.

Va, redan slut? Ni tycker för lite!

Braveheart

Den 27 augusti (fyra dagar före den riktiga premiären) fick ett drygt 20-tal Liveare slinka in gratis på förhandsvisningen av *Braveheart*, i utbyte mot att de minglade lite med publiken i foajen, utstyrda i medeltidsdräkter.

Gratis bio är aldrig fel, så jag lyckades titta till mig en plats (*jag har ju inte fått tieln "Snyltare av Seregon" för inte!*).

Där stod vi så utanför biografen Park vid Humlegården - David Tell blåste säckpipa, några hade klätt upp sig i kilt och själv hade jag dragit på mig ringbrynjuhuvan. Men är det något som INTE matchar ringbrynjuhuvu så är det glasögon, så därför irrade jag omkring halvblind i foajen och höll senare nästan på att dratta av scenen när vi hade paraderat in i salongen. Det var en lättad när ljuset äntligen släcktes och man kunde smyga fram glasögonen ur bältesväskan...

Det bestående intrycket av filmen är att den är LÅNG. Nästan tre timmar! Efter ett par timmar satt man och förväntade sig ett slut: "När den här striden är över så är det nog slut". Men nej då, Mel (som är både producent, regissör och huvudrollsinnehavare) lyckas klämma in en masslakt till. Och en till... och så förför han en flicka till, jahaja. Men nu då? Nähä, nu ska karl'n tillfångatas och torteras också. NU måste det väl ändå vara slut? Nej, säg inte att de ska hämnas också - I SAMMA FILM!!? Vad ska de då hitta på i uppföljaren?

Okej, det är alltså mycket filmmeter för pengarna (särskilt om man får se den gratis). Det är också ohyggligt mycket blod för pengarna - jag har aldrig sett så många, stora och framförallt närgångna och slafsiga stridsscener som i *Braveheart*, inte ens i *Henry V*. Men om man ser

bortom allt våldsfrosseri så måste man beundra kameratekniken och stuntscenerna - filmiskt sett är *Braveheart* mycket välgjord, sedan må man tycka vad man vill om skådespelarinsatser och handling...

Det är egentligen bara två saker jag hakar upp mig på: För det första är vädret väldigt ombytligt i Skottland (Mel + flicka sitter upp på häst i ösregn. Häst försvinner ut ur bild. Scenbyte. Häst med Mel och flicka rider i vacker solnedgång). För det andra så fascinerar jag av herr Gibsons skäggväxt - i hela filmen har han tre dagars skäggstubbe, oavsett om han sitter i fångelsehåla eller är bjuden på bröllop!

Förresten - lägg till en irriterande sak till: Över hälften av ringbrynjuhuvorna var fusk! Min var mycket bättre... :-)

- Jonas

Khraals inriktade presenterar:

Eons pärla

Fantasy live i Stockholmsområdet. Exotiska raser typ reptilmän och skavens är extra välkomna. Livet pågår 20-22 okt. För mer info ring Erik Engström 08-767 71 94.

Köp hem en egen bard!

Kassetband med sex låtar av Gyllene Hjortens spelemän "Sorkar & Strängar"

Skicka 60 kronor och din adress till Thomas Boqvist, S. Centralgatan 18 E 802 51 GÄVLE

Den 25-26 november inbjuder
Nimbus och F.I.S.K. till...

Gyllene Tranans Gästabud

En medeltida sång- och dansafton som avslutas med en bankett/MiniLive.

Kontakta:

Oskar Kinding 08 / 510 513 02
Natalie Sjölund 08 / 510 105 79
Tobias Wrigstad 08 / 411 67 36

...för närmare information.

Skrönan del 3

Sådär ja, nu börjar det likna något! Men visst måste det väl ha hänt fler lustiga händelser? Skriv!

Från *Mörk Gryning II* minns Anders Holm hur en stor stark krigare gick sig ut en afton för att jaga svartblod. Han hade inte kommit långt förrän man hörde ett avgrundsvrål från krigaren, följt av orden "En spindel!" I sanning en modig krigare...

* * *

Anders berättar vidare från *Mörk Gryning II* (tycks ha varit ett intressant evenemang) om den stora slutstriden som ägde rum just när hans sällskap bänkat sig i paviljongen för att äta kvällsmat. Då paviljongen låg mitt i stridszonen tog man det säkra före det osäkra och flydde in i skogen. Under striden kastade sedan en av svartfolket ett öga in i den nu tomma paviljongen och blev stående, stirrande på det dukade bordet som lämnats i all hast. Mitt i stridslarmet hör man därför de längtansfulla orden "Nää, titta - dom har ÄPPLEN!"

* * *

Natalie Sjölund och Pia Andersson berättar om inte mindre än tre minnesvärda händelser:

Det hände sig år 1993, på *Leon van Carmans Sista Vilja*, att innevärnarna i byn Ianth Mirith hade barrikaderat sig som skydd mot svartfolket som rörde sig närmre. Då kommer områdets ärkeskurk Nimbus och hans puckelryggiga följeslagare och vill söka skydd i byn. Detta beviljas med tvekan, bara Nimbus lovar att inte ställa till med något sattyg. Detta lovar han dyrt och heligt. Men det dröjer inte länge förrän två tempelriddare upptäcker de bägge skurkarna snokandes i templets relikskrin. Skurkarna släpas ut på torget, de de handfasta tempelriddarna muddrar skurkarna. De hittar en fin dolk på Nimbus, som snabbt säger: "Jag försäkrar er, mina herrar, att den dolken har jag inte stulit här!"

Varpå tempelherren ryter: "Var har du stulit den då?"

Greve Baxter med följe är ute och promenerar under Livet *Kedjan* år 1995, då de kommer fram till greve Silverkvists läger. Artigheter och hälsningar utbyts, varvid en av pojkarne i lägret säger: "Vi har också en adelsman i lägret."

"Jaså, så trevligt, var då?" frågar herr Baxter, eftersom det inte syns till någon uppenbar adelsman.

"Det är jag," säger en pojke i smutsig pösskjorta. "Är ni också greve?" frågar herr Baxter. Varvid pojken svarar: "Nej, jag är bara vanlig adel."

* * *

Följande klavertramp inträffade på *Smörblommas Dilemma* 1995:

Mörkeralverna skulle förära Loth med ett offer. Lämplig "sångfågel" hade inhandlats av de i falsett språkande kvinnohandlarna. För att inte offret skulle rymma mitt under ritualen, band en av mörkeralverna flickans händer och fötter. För att inte göra henne illa på riktigt, band han henne ganska löst och poängterade: "Nu kan du inte ta dig loss, he he." Vilket hon uppenbarligen missförstod, eftersom hon sade: "Men jag har gått i Norra Lidingö Scoutkår, och där lärde vi oss att ta oss loss från sånt här." Men så många fler grodor hann hon inte med, eftersom mörkeralverna skarr tungan av henne och offrade henne till skönstämmigt mässande.

* * *

Conny Odengrund har också gott minne:

Det hände sig under Livet *Silverskärans-95* att en vandrande sagoberättare vid namn Dortmund Salamandrina fällde en kommentar om högländsklanhövdningen Eric MacDugal, vilken bar kilt: "Nej men här har vi ju en man: stor, stark och barbant!"

"1632"

En Historisk Live

14-16 augusti 1996

Vi utgör ett stab- och trossläger i 30-åriga krigets Tyskland. Sverige står inför ett omvälvande klimax i sin historia. Gustaf II Adolf närmar sig Lützen med sin segerrika och mångfärgade här. Timmarna till det ödesdigra datumet 6:e november är räknade...

Nära autentisk ramhistoria, personliga intriger, serverad mat, tre dagars tältning, blanka vapen... tidig anmälan!

Huvudarrangör: De Dedanaan

Plats: Del av ö i Roslagen, östra Uppland.

Kostnad: Från 100 riksdaler (fram till 96-03-29)

Åldersgrän: 16 år

Per Åhman Johan Hellström
0173-510 48, 0291-213 13 018-46 49 09
fax: 0173-510 47 helg: 0173-124 54

Sökes:

En teatersäker man för att spela Gustaf II Adolf under två timmar, preliminärt den 15:e augusti 1996, under Liven "1632".

Kungen skall bland annat hålla ett kort uppeggande tal till sina soldater. Ersättning för resa plus mat. Rollen får inte deltaga mer än de två timmarna i Liven. Den kung som kan ordna sina egna kläder prioriteras för rollen. Kungen bör också kunna rida.

Kungen behöver också ett följe om minst 10 personer, av vilka somliga kan stanna kvar även efter kungens återtag. Intresserad? Ring Per Åhman, tel. 0173-510 48, 0291-213 13, eller Peter Tomila, 018-50 62 75.

Fest igen!

Lördagen den 2 december bjuder Fëa Livia på partaj igen. Ta med dig alla dina vänner men lämna Livekläderna hemma.

Lokal: Svartmangsgatan 27, Gamla Stan

Tid: 20:00

Entré: 30 kr **VÄLKOMMEN!**

Billig bar. 18 år leg. **- Fëaredaktionen**

FriZonen

april/maj 1996

30 år har gått sedan den fruktansvärda katastrofen inträffade. Historien är lång och komplicerad. Nu lever människorna i anarki utan regler och lagar på vår förstörda jord. Här råder den starkes lag. Hetsporrar som marodörer, rövare och banditer härskar. Kanske har en maktthungrig imperiebyggare byggt sitt rike i ruinerna av tiden för länge sedan. Kanske passerar en nomadfamilj och lyser upp tillvaron för den härjade befolkningen. Var man lever sitt liv, med en gnagande tanke i bakhuvudet; "Gud, låt mig överleva denna dag också..."

I denna tid av misär, lidande, förtryck, tårar och insufficiens ligger en oas av trygghet: FriZonen. En handelsby försvarad av legoknektar, omgiven av vallar och fylld till bristningsgränsen med mänsklig glädje. Nu är det dags för den årliga värfesten och folk från när och fjärran väntas. fest, tävlingar och självklart byteshandel är vad som lockar. En paus i väntan på din tur i dödens jakt på mänskliga offer. En tid för glädje. En tid som ger dig åter det viktigaste av allt: ditt hopp...

.....
FriZonen är ett Live i "Efter-Katastrofen" -miljö.

Pris: 120 kr inklusive två mål mat.

Sista betalningsdag: sista februari.

Område: I utkanterna av Upplands Väsby

Arrangörer: UVRF

Anmälan: Ring först och betala sen. Ge rollförslag, färdiga roller finns men helst ser vi er göra dem själva.

Kontakta: Sven Folkesson
Paradisvägen 1
194 41 UPPLANDS VÄSBY
tel. 08-590 806 76

eller Pontus Löf
tel. 08-590 863 47

Postgiro: 7 36 80-1

Antal deltagare är begränsat till 100 st. Vi antar endast seriösa levande rollspelare! Livet är baserat på intriger, stämning och rollagerande.

**VILL DU ANNONSERA I VÅRA
UTSKICK? KONTAKTA OSS!**

Liveregister

I StrapatS nr 28 annonserade vi om ett Liveregister. Sedan dess har vi fått in ett 50-tal anmälningar. Men detta är ju blott en droppe i Livehavet och därför uppmanar vi nu Er att skicka in Era uppgifter till oss och därmed underlätta livet för arrangörer runt om i Norden. Skriv i så fall ned (eller skicka en diskett med) följande information:

- * Namn, adress, tel nr
- * Kön
- * Födelseår
- * Längd i närmaste 5 cm
- * Antal Live du varit med på (-5, 5-10, 10-15, 16+), ev arrangerat
- * Ev favoritroll ?
- * Speciella förmågor ? (Spelar instrument, kan sluka eld, talar svartiska, är läkare et c)
- * Övriga upplysningar (vegetarian, astmatiker, enarmad et c)

Naturligtvis kan Du välja att utelämna en eller flera av upplysningarna eller tas bort från listan när Du vill. Vi kommer kvartalsvis att redovisa i StrapatS hur många namn som finns registrerade.

Skriv till:

SF KSL, c/o Kowalski
Paradistorget 12
141 47 HUDDINGE

Köpes

- Ringbrynjuhuvu
- Mönster till medeltida dräkter
Niklas Pålsson, 08-87 15 49

Säljes

Musbur + 83 möss

"Irve", Fredrik Innings
Slussgatan 12 I
211 30 MALMÖ

Hmm... var de inte ca 20 under
Skymningstjärnen? :-)

Jonas anm.

Säljes

Ringbrynjeauberk
25000 runda ringar, diam. 8 mm.
2500 kronor

Erik Lavander
tel. 0960-121 56

DEN STORA UPPGÖRELSEN
3-5 MAJ 1996

Solen stiger upp över Västanskogen och värmer Erik, som är på väg till tinget. Inte i mannaminne har det varit ett sådant stort ting. Punt den så annars öde tingsplatsen är det nu liv och rörelse. I morgon skall Erik äntligen få kreaturstjuven ställd till svars. Det talas även om att en holmgång skall ske under morgondagen. Erik rycks ut sina tankar när en grupp soldater marscherar förbi, iklädda Hertig Björns blåa tunikor.

Detta är en sagolive som utspelar sig i landet Zeriti, där det nu är storting. Landets två kvarvarande Hertigar ska där göra upp om äganderätten till stora landområden.

Vi strävar efter att varje grupp, och i viss mån individ, ska få en väl igenomtänkt intrig. Den Stora Uppgörelsen utspelar sig 3-5 maj 1996 i norra stockholmsområdet. Den Stora Uppgörelsen kostar 100 kr som betalas in på Pgnr 617 07 59 - 2 (betalningsmottagare Claes-Johan Rydberg). Sista inbetalningsdag 16 april - 96.

Arrangörer: Alex Stendal tel 08-590 94961
Jonte Rydberg tel 08-512 40551

Shangri-LaLa: Vägen bort

Jo, jag flyttade alltså till Borås. Bort från Östra Svearike, där Livet står om inte som spön i backen så i alla fall nästan. Jag ville gärna klämma in ett Live under våren -95, och helst ett i närheten. Då är det tur att Särimmers Vänner finns. De brukar hålla till i Rävlanda under sina Live, och det är bara ett katapultkast från Borås.

Så jag ringde och anmälde mig till "Shangri-La II", ytterligare stärkt i min övertygelse av Livets stil: det var uppenbart ett lätt flippat Efter-Katastrofen-Live, och mitt rollspelande började med den första upplagan av rollspelet Mutant, som är i ungefär samma genre. (Ja, jag är nostalgisk - stäm mig!)

Låt oss hoppa över att jag anmälde mig i absolut sista sekunden, ringde sent på kvällen till fel arrangör och väckte hans stackars barn, snabbt glömde bort att jag anmält mig och inte skickade in någon karaktärsbeskrivning förrän de påminde mig, och all sådan skit.

Till saken: Min karaktär. Han var en vilde från den barbariska norden vid namn Dansar-Med-Simca, från den bildyrkande Maserati-stammen, ursprungligen uppfostrad till att bli stammens nye läkare, men utkastad sedan han visat sig syssla med ohelig svartkonst istället.

Såsom häxdoktor att hyra hade han vandrat söderut och hamnat vid världshuset Den Fallne Mutanten. Tänk er en lagom rasistisk skildrad häxdoktor från någon gammal Kalle Anka-serie. Lägg till sådana detaljer som att han är övertygad om att all teknik är trolleri, att gamla varumärken betecknar lätt chuloida avgudar (Hobbeks, Nors Khydro, Mak-In-Tosh, etc.) och att han förutom andra fetischer gjorda

**"Hai mai! Vänsterhänta
Konservöppnaren talar
med kliven tunga!"**

eller

"Fruktocktail!"

minnen från *Shangri-La II: vägen bort*,
förtällda av Erik Sieurin

av gammal skrot bär omkring på en trollstav (hans "gri-gri") vid vilken det sitter en telefonsladd ("för att kommunicera med användarvärlden"). You get the picture, som man säger.

Shangri-La är lite speciellt, och då menar jag inte den lätt flippade stilen, jag smälte snabbt in. Nä, jag tänker på huvudtemat. På de flesta andra Live brukar man antingen spela personer involverade i en Stor Kamp Mellan Gott Och Ont, eller vanliga, icke-äventyrliga dödliga som är intresserade av potatis-skörden och grannpigans behag. Eller med andra ord: Man är Aragog, Saruman eller Barliman Smörblomma (Barlimans popularitet har ökat på senare tid).

Men på *Shangri-La* spelar man alla rätt desperata och äventyrliga hel- och halv-skummissar, som förutom eventuella personliga fixeringar mest är intresserade av att få mat, dryck och en skön plats att sova på.

Det finns ingen som helst Stor Kamp. Det man kan kalla för huvudplotten är av ytterst självisk art: i både detta och det första *Shangri-La* var det i princip en skattjakt där skatten innebär ett bättre liv för den som vinner. Jag var inte direkt inblandad i den, även om en del ledtrådar föll i mina händer, men jag skall inte säga mer än att ingen fann Xanadu.

Jag skulle inte kunna presentera någon sammanhängande, intressant bild. Låt mig istället förtälja några små skrönor om personer och händelser under Livet - som jag minns dem, vilket betyder att jag kan ha missuppfattat eller glömt ett och annat.....

"Kom och köp konserverad gröt!"

All ätlig mat i Shangri-La's värld är antingen frusen, konserverad eller flytande. All annan mat är förstörd av radioaktivitet och gifter. Konserver är den huvudsakliga valutan, och kampen för dem är den vanligaste konflikten. Dansar-Med-Simca och flera andra var överens om att man förr i tiden kunnat få dem ur magen på de brummande bilarna som på De Gamles tid strövade fram i miljoner över slätterna, i synnerhet ur dem som det fanns en blå och vit oändlighetssymbol på. De bilar som finns nuförtiden (vi stötte på några) har tyvärr ingen god mat i sig, men en jägare från norr berättade för Dansar-Med-Simca att hans stam fångade dessa i gigantiska fallgropar för metallhudens skull.

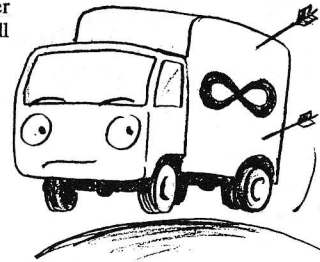
Men nuförtiden kan man förtum i De Gamles lager finna konserver växande i träden ibland. Efter att några hungriga själar get sig ut på konservjakt och funnit en träd-konserv, bestämde sig den kvinnliga världshusvärden och hennes hjälpredda för att aldrig behöva gå hungriga mer: de gick helt sonika ut och planterade en konserv. De gick sedan in igen för en stund, och när de kom ut hade burken redan börjat gro - en skälm hade smitit fram och tryckt dit en grönskande kvist i den uppgrävda jorden.....

Vad heter du då, lille vän?

Namnen skall vi inte tala om. Dansar-Med-Simca, som behövde några lejda män, slog sig ihop med tre marodörer vid namn Ecaps, Antti Klimax och Al Adåb. Senare kom Dansar-Med-Simca att leta efter en grav som skulle innehålla en enorm skatt, tillsammans med en ung kvinna vid namn Via, syster till Ariel. (Ariel skulle förresten gifta sig, och några tyckte att om hon och hennes karl fick en frisk och omuterad dotter skulle hon naturligtvis döpas till Via Micro efter sin moster.)

En annan figur var den vandrande köpmannen Whiskas. Denne lille man i färgsprakande mössa gick omkring med en stor lodenrock på vars insida det hängde diverse tekniska nödvändighetsartiklar, typ tomats-silare, konserv-vispare och dylikt. Konservöppnare är givetvis en dylik nödvändighets-artikel, och en stackars man vars accent tydde på att han kom österifrån var i desperat behov av en dylik manick. Han betalade med bästa konserver och fick till vad han bedömde som ockerpris köpa en öppnare av Whiskas - bara för att finna att den var avsedd för vänsterhänta! Han ruvade där efter på hämnd och sågs till och med ha letat efter lönnmördare och prisjägare att skicka efter Whiskas, som resten av Livet höll sig till större sällskap för beskydd.....

I den desperata kampen för tillvaron kan man förstå att många sökt sig till olika religioner för att där finna tröst. Dansar-Med-Simca var inte så insatt i sydrönernas trosklor, men visste att de flesta hyllade Gaia, jordmodern. De flesta större grupper tycktes dock följa andra mystiska sekter. Det fanns några som kallades Arkeologerna och som trodde att man skulle finna sanningen om man grävde i jorden.

De två största grupperna var dock libeemm-dyrkarna och en radikal feministisk Gaia-sekt vars mål var att alla män skulle bli kvinnor, vilket de åstadkom med hjälp av underliga muterade blåbär som innehöll "kvinnligt könshormon". Dansar-Med-Simca kom snart i konflikt med den fanatiska libeemm-prästen. Denne profeterade att världen snart skulle gå under, och att alla som inte konverterats till libeemm skulle gå under. De som blivit konverterade skulle leva i en paradisk tillvaro som ett med guddomen, med en status som avgjorde av hur snabbt de konverterat. Man konverterade sig genom att trycka in sitt namn och där efter pressa ned den heliga ENTER-tangenten på ett löst tangentbord som prästen kånkade omkring på.

Detta tangentbord var den främsta anledningen till Dansar-Med-Simcas bråk med honom. Dansar-Med-Simca var nämligen på jakt efter magiska artefakter, och hans träning sade honom att en del av prästens bråda skulle ha massvis

En annan grupp, som hade tillgång till många av De Gamles artefakter (till exempel en bergssprängare som med hög volym spelade sådana klassiker som temat till "McGyver") och därför sågs som mysko av Dansar-Med-Simca i synnerhet, var den blåklädda Gruvemman, men ingen visste egentligen vad de var ute efter. Ett par trasiga cyborger på vandring från en underjordisk enklav sade sig dyrka Elektriciteten, som enligt dem var den enda guden.

med kraft. Han förberedde sig länge och väl, men lyckades till sist mest av en slump. Någon hade i alla fall fått i prästen en del av de feministiska Gaia-dyrkarnas hormon-blåbär, och han genomgick en religiös kris under vilken han lämnade sin bråda obevakad. Dansar-Med-Simca smög sig fram och bröt loss ENTER-tangenten.....

Det enda som egentligen var besvärligt med Shangri-La II var inte arrangörernas fel, och då kan ni gissa vad det var. Just det - det var regnigt och iskallt under större delen av Livet, vilket hade en negativ effekt på stämningen, men trots det såg jag inte så mycket Off-Liveande. Dåligt väder har dock en speciell effekt på Shangri-La-kampanjen: en av idéerna är att man skall tvingas leta i skogen efter gömmor med käk, och när folk skrämdes

inomhus av regnet uppstod mot slutet av söndagen en hätsk stämning - man överföll gladeligen andra för en konservburk, till och med vid världshuset och vid sovsalarna. Dessutom fanns Non-stop i cirkulation, vilka symboliserade diverse preparat av typen stridsdroger, läkdroger etc.

Då många hade ett flertal doser kvar och Livet närmade sig sitt slut, beslöt de att använda upp dem. Resultatet blev vilt skjutande, påtända desperados, som gick bärsärkagång mot alla som kunde tänkas ha käk, dock inte Dansar-Med-Simca, vilket jag inte fattar - ingen anföll honom överhuvudtaget på hela tiden. Lägg till detta att den feministiska Gaia-sekten förvandlade allt fler män till kvinnor med sitt jämlika blåbärsjox, och det faktum att den vidskeplige Dansar-Med-Simca följde ett stamtabu som sade att han aldrig fick se en kvinna i ansiktet. Man förstår att han slank iväg från Den Fallne Mutanten snabbt som attan, men det blir fler Shangri-La. Kanhända han dyker upp igen.....

Medeltidsveckan i Visby

Det har varit medeltidsveckan på Gotland igen. Det är det ju i och för sig varje år sedan mer än tio år tillbaka, så det är ingenting underligt med det. Själv var det fjärde gången jag var där, och precis som vanligt så bodde jag med Gyllene Hjorten i tältlägret på rabbisfältet. I år hade jag också med mig mitt hus, men tro inte att jag var "värst" för det - fem flinka gossar hade byggt sig ett eget trähus efter ritningarna i StrapatS nr 27, men gjort det större och bättre, med kopparspik, dörr, portklapp, fotogenlyktor på innerväggarna och ett tätare tak. Vad kan man säga annat än bravo!

De som har varit på medeltidsveckan förut vet att det är marknadsdag på söndagarna. Det innebär att Strandgatan blir alldeles väldigt oframkomlig, men är man tålmodig och har tur kan man hitta något fynd

bland allt bjäfs. Där finns allt från handsmidda knivar till keramik, färskinn, smycken och brända mandlar. För egen del fann jag ett dryckeshorn och en stor penningpung till vettiga priser.

Medeltidsveckan är förvisso ett stort turistjippo, med mängder av aktiviteter. Man kan följa med stadsvandringar, lyssna på konserter och skådespel i kyrkoruiner, gå på föredrag i dräkt-historia, besöka muséer, glo på tomerspel, titta på bågskytte-tävlingar, bli omkullsprungen av stressade barnfamiljer och äta chorizos. Eller kika in på någon medeltidskrog om man föredrar det.

Själv brukar jag välja att ta det lugnt i goda vänners lag ute i medeltidslägret - äta, sjunga, sola och bada.

I år hade jag dock tänkt förkovra mig lite och försökte anmäla mig till ett par hantverkskurser - dels

i benflöjststillverkning, dels i dryckeshornstillverkning. Båda kurserna var dock fullteknade sedan veckor tillbaka, vilket för övrigt gällde i stort sett alla kurser. Stefan Eriksson (Magne Skomakare) höll till exempel en kurs i medeltida skosömnad, vilken var begränsad till tolv deltagare och fullsatt sedan i våras!

Om ni planerar att delta i någon kurs nästa år, se till att ta kontakt med Visby Turistbyrå i *väldigt* god tid innan själva medeltidsveckan!

Så det blev alltså till att slöa i år igen. Då var det tur att man hade vunnit ett dussin mjödlaskor i Gyllene Hjortens lotteri, och att det fina vädret höll i sig hela veckan. Visserligen blåste det en hel del som vanligt, vilket fick folk med vindkänsliga paviljonger att bita oroligt på naglarna. Själv bodde man ju i trähus... :-)

På tisdagskvällen packade jag folkbussen full med folk och körde vilse mot Hide kalkbrott, där Hedningarna skulle spela. Som förband hade de någon flummig gycklare, som sjöng att alla var Jesus. Tokfan. DiLeva hette han visst...

Nå, snart blev det ordning på torpet - mörkret föll, facklor tändes, bronslurar brölade och Hedningarna antrade scenen. Nu myste man. Mest myste nog Hjortens spelmän när Hedningarna spelade deras låt "Drafur och Gildur", ackompanjerade av en Hjort och en SCA-it som slogs med svärd på klinten ovanför scenen.

Någon låt senare brakade en stor högtalare rakt ner i mixerbordet och höll så när på att krossa mixer-killen. Medhörning och ljudinställningar blev sedan aldrig riktigt bra under resten av konserten, men Hedningarna redde ut det också. Det var nog många som aldrig uppfattade att något hänt överhuvudtaget...

När jag nu ändå är inne på ämnet Hedningarna så får jag väl hoppa till torsdagen, då vi hade personalfest på Gyllene Hjortens värdshus. Dit kom också Hedningarna och den tyska musikgruppen Poeta Magica, så värdshuset var halvfyllt med spelemän. Servitrisen Karin gjorde stor succé genom att kasta en diskhandduk som träffade hedningen Anders Stake mitt i plytet! Samme Stake gick senare ut för att "lätta på trycket" och stannade för att visa mig ett plektrum.

"Vet du vad det här är?", frågade Anders.

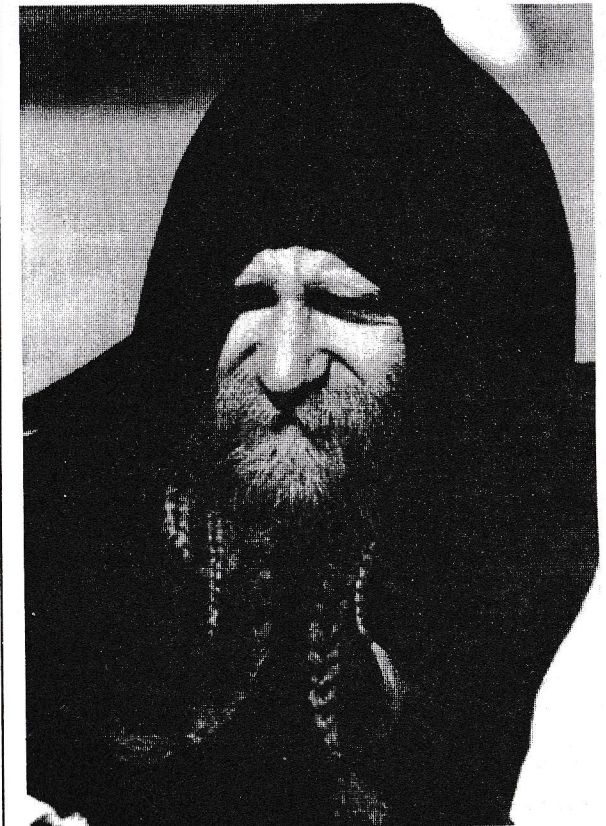
"Ser ut som ett plektrum", svarade jag.

"Det är DiLevas plektrum! Han tappade det på scenen. Jag ska rama in det!", sade

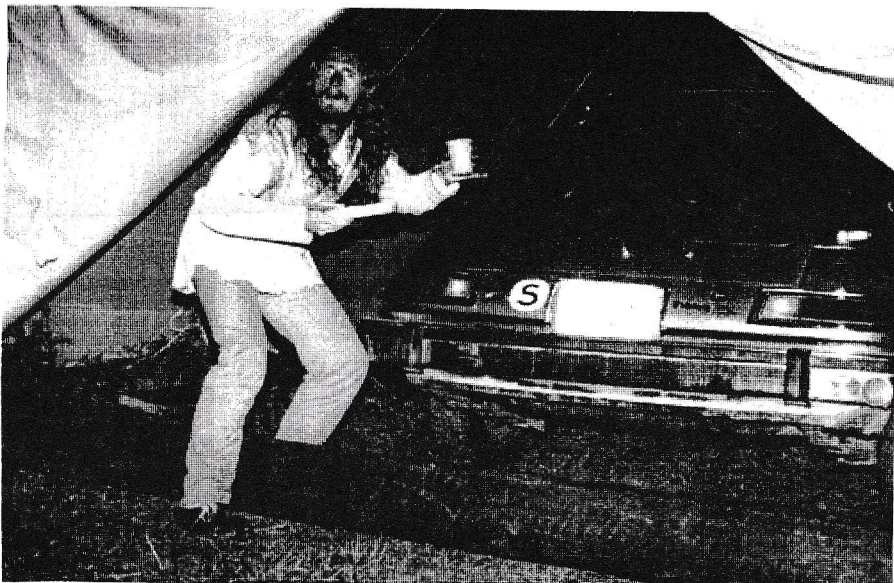
Anders förtjust. Själv undrade jag i mitt stilla sinne om karl'n stod och drev med mig. Eller är han verkligen så förtjust i DiLeva?

Nåväl, kvällen blev sen och musikanterna ville aldrig sluta spela. Vid två-tiden på natten kom en ängslig vakt och ville köra ut oss så att resten av lägret och grannarna på Norderstrands Camping skulle få sova. Det blev nu ingenting av med det, för StorStyringen dök upp och tyckte att Hedningarna skulle få spela så länge de ville. Festen fortsatte ett par timmar till...

När vi nu har hamnat på fredagen så kan jag ju berätta att vi återigen arrangerade en surströmmingsskiva till alla entusiasters stora glädje (och alla andras vämjelse). I år var vi 23 stycken, som för ynkliga 30 kronor fick vårt lystmäte av surströmming, potatis, hackad lök, tunnbröd, smör, västerbottenost, öl och nubbe. I sanning väl investerade slantar, det tror jag alla höll med mig om. Vi får väl se om vi nu har etablerat en tradition som står sig även kommande år.

- Flåtor var högsta mode i år - igen. Villstige klär verkligen i sina!

Frukostbord upptäcker att värduset förvandlas till garage

Att bo med Gyllene Hjorten innebär förutom en härlig gemenskap (och frukost varje morgon) att man hittar på diverse tokigheter. I år hade vi t.ex. lägrets med säkerhet enda mjödföntän. Vidare hade vi en skattjakt i lägret som nästan ingen kunde undgå att märka - 50 Hjortar sprang som galningar kors och tvärs bland de 180 paviljongerna för att finna ledtrådar!

Men det tokigaste infallet stod nog ändå Stefan och barderna för, när de vid halvfem-tiden på söndagsmorgonen norpade exbaronen Eric Ålstenes lilla bil och körde in den i värduset. Tyvärr åkte jag själv med morgonfårjan, så jag fick aldrig se Erics min när han upptäckte tilltaget. Han lär dock inte ha blivit särskilt road, efter vad jag har hört...

Nå, practical jokes är skojigt. Vandalisering och bråk är det inte. Och enligt lokaltidningarna var det osedvanligt mycket sådant i år (se bifogade artikel-urklipp).

Blankvapenstrider, överkan på Botaniska trädgården, "wild-camping" mm var legio, och till slut införde man blankvapenförbud i staden. Folk fick vackert lämna knivarna och svärderna hemma!

Noteras bör att i år höll Preussergardet en märkvärdigt låg profil, istället blev det Ett Glas som fick ta smällarna. Det ryktades att Ett Glas hade gjort än den ena, än den andra dumheten, men om de verkligen var skyldiga till allt kan de inte ha gjort annat än fanstyg dygnet runt. Vad som är sant och vad som är falskt vet jag inte, men nog tycks det vara så att det i många fall var människor som var missnöjda med Ett Glas' attityd som såg en chans att smutskasta dem genom att skylla alla dumheter på dem.

Ett Glas stod kanske inte särskilt högt i kurs, men det fanns de som var värre. Några kläffingriga individer (med en känd Liveare från Södra Tornet i spetsen)

kunde inte hålla fingrarna borta från den kastmaskin (trebuchet) som stod uppställd nere vid Snäckgårdssporten, och följden blev att de lyckades med konststycket att slunga en sten BAKLÅNGES och riva upp ett stort hål i gatan. Rena turen att ingen stod i vägen!

Efter den händelsen har i alla fall jag fått mitt förtroende för Södra Tornet allvarligt naggat i kanten. Fattar inte folk att om de fortsätter på det här viset så blir det snart inget medeltidsläger att åka till? Usch, idioter är bland det värsta jag vet!

På det hela taget var dock medeltidsveckan en kavalkad av glädjeämnen. Även om man har varit där förr så dyker det upp nya trevligheter varje år. Mycket uppskattad blev till exempel den judiske sagoberättaren som samlade stora åhörarskaror där han satt och berättade till tonerna av sin harpa. Och även om han inte kommer tillbaka nästa år så gör jag det!

- Jonas

Medeltidshuliganer nytt inslag i veckan

Skadegörelse och fylleri i Botaniskan

Även i Nordergravar har polisen fått ingripa. Polisbevakningen i Botaniska trädgården och Nordergravar ska därför öka under resten av medeltidsveckan.

- Det har handlat om stora grupper på 40-70 personer, som vi avvisat från Botaniska trädgården. Det är yngre personer i åldrarna 15-30 år. De är både från Gotland och fastlandet, säger polisintendenten Jonas Hult.

Privat vaktbolag

Polisen framhåller att det är en liten grupp problem-barn som förstör för de seriösa deltagarna.

- De kastar kniv i träden, vräker ner saker i dammen och använder trädgården som toalett. Jag blev hotad när jag väntigt försökte säga till dem, förklarar ordföranden i DBW:s trädgårdstyrelse, Waldemar Falck.

Polisen i Visby ser allvarigt på att buslivet under medeltidsveckan ökat markant jämfört med tidigare år.

Från måndag eftermiddag till natten mot torsdag har polispatruller tvingats göra ett 20-tal ingripanden där medeltidsklädda ungdomar varit inblandade.

Nästan hälften av ingripandena har skett i Botaniska trädgården, där ungdomar gjort upp eld, skräpat ner, druckit sig berusade, badat i dammen och slagit läger.

I måndags kväll var det värst. Då fick vi mota ut ett 50-tal ungdomar som badade i dammen, säger Ann-Christin Hallin, trädgårdsbetjänt i Botan.

Hon har sett hur ungdomarna brutit grenar, trampat ner blomrätter, kastat äpplen och campat tre nätter i trädgården. Natten till torsdagen sparkades fem automatiska bevattningspumpers i sönder.

Fler poliser

- Det är ju så otroligt ömtåligt här. Det behövs så lite för att förstöra trädgården. Det verkar som de har samlingsplats i Botaniska trädgården. Stora gäng med medeltidsklädda ungdomar rör sig över stegen och sover ute. De slår sig bortom paviljongen vid Gotlandsången och sov där, men nu har de sprit ut sig, förklarar Ann-Christin Hallin, som tycker buslivet är värre än i juli.

Högg med yxa

Waldemar Falck har blivit fullkomligt nerrörd av uppretade närboende till Botaniska trädgården. De har fått flaskor inslängda i sina trädgårdar och tegelpannorna på murarna har rivits ner. De närboende har väckts mitt i natten av ungdomar som slagit på trumror och vrålat.

- En kväll var det någon som högg villt i trädgården med en jättestor yxa, säger en närboende.

- Vi får ta upp en diskussion med arrangörerna efter medeltidsveckan, säger Waldemar Falck.

- Vi skulle kunna skicka ut information om ordningsreglerna i utskicket till medeltidsveckan, föreslår Jonas Hult, som ber alla deltagare att respektera reglerna.

MATS CANTO

Bråkigt i Botan

Polisen har under veckan gjort ett tjugotal ingripanden där personer med medeltidskläder stör den allmänna ordningen. Under tidigare år har Medeltidsveckan förlutit stort sett utan att sådana ingripanden behövt göras. Polisen ser med oro på det inträffade.

Polismyndigheten ser allvarigt på att ordningsstörningarna runt Medeltidsveckan har ökat markant jämfört med tidigare år. Från måndag eftermiddag till natten mot torsdag har polisen gjort ett tjugotal ingripanden där medeltidsklädda personer varit inblandade.

Nästan hälften av ingripandena har skett i Botaniska trädgården där man gjort upp eld, skräpat ner, druckit alkohol, badat i dammen och försökt slå upp läger.

Natten till torsdagen förstördes delar av Botaniska trädgårdens sprinklersystem, och vid middagstid på torsdagen avvisades drygt 20-talet personer från trädgården.

Även i området runt Norder-

gravar har polisen fått göra liknande ingripanden. Polismyndigheten har därför ökat bevakningen vid Botaniska trädgården och Nordergravar under resterande delen av Medeltidsveckan.

Från allmänheten har det dessutom kommit klåmol på hur de blivit behandlade när de passerat området runt Trojaborg. Polispersonal har därför tagit kontakt med vakter på Trojaborg och gått igenom tillstånd och villkor för arrangemanget. Polismyndigheten har även haft kontakt med Peter Åkesson och Daniel Lind, ansvare för Trojaborg, och diskuterat vad som måste göras för att undanröja problemen. Närpolis kommer att kontakta gatukontoret för att diskutera gatukonventionen vid Trojaborg.

Polismyndigheten uppmanar avslutningsvis samliga deltagare vid Medeltidsveckan att respektera de lokala ordningsföreskrifterna och de gällande tillsynsvillkoren. Medeltidsveckan kan bara genomföra frisksnit om alla inblandade uppträder på ett ansvarsfullt sätt.

Medeltidsveckan har problem

I strålände högsommarväder med mycket folk i farten och med ovanligt många aktörer som visar sina konster som riddare och borgare och målare och cycklare har årets medeltidsvecka haft alla möjligheter att bli en succé. Bokslutet borde kunna bli mycket positivt.

I stället har problemen börjat hopa sig. Det som är avsett vara ett mellanting mellan karneval och brevlösa folkfester har i stället blivit mörka halvrets alla studecklar och flitiga förberedelser i övrigt har, per polisrapporterna besked om, visat tecken till att urarta. Det som varit lek och festival med roller hämtade i en dramatisk lokal händelse för 600 år sen riskerar att råka i vanrykte i och med att en arrangemangets svans av vad man förr rättfärdigt kallade busar i skydd av den relativa immunitet som medeltidsdräkten tycks ha både vuxit och förkovats. Fylleri och skadegörelse, ofredande och kriminallitet smittas från kända platser i det gamla Visby som Botaniska trädgården och området norrut, Trojaborg och Kärleksstigen.

Även om bara en liten grupp ligger bakom illegitimationerna, en grupp existens som ställer till det för sig och andra värdet de bärarna, så visar det inträffade hur ömtålig den underbara tanken på en veckolång medeltidsmaskerad för alla i verkligheten är. Den folkliga förankringen till "veckans" bärande idé. Alla är välkomna att leka medeltid och leva ut. Det handlar om att erbjudas en "sinlig dimension man upplever som förlorad" som Lotten Gustafsson - forskare i just medeltidsveckan - skriver i tidskriften Kulturella Perspektiv.

Årets upplaga av medeltidsveckan har egentligen visat upp två problemområden som båda har en rot i dagens debatt eller missförhållande. Det ena gäller förändret av vapen av alla de slag, skojvapen, gamla rostiga svärd, knivar och pilbågar. Här finns en mycket restriktiv lagstiftning att ta hänsyn till. Det finns ju tragiska exempel på vart vapendyrkande kan leda! Det andra handlar förstås om tendensen till ökad social utslagning bland framförallt ungdomar. De ser i

den medeltida dimensionen med råheten och våldsambheten med en primitiv människosyn i botten en möjlighet att i protest leva ut sin egna misären. Därav kan följa den våg av skadegörelse som polismyndigheten och "veckans" ledning nu ser mycket allvarligt på.

GA har tidigare förfäktat att medeltidsveckan bör stabiliseras under kommande år med oförändrad omfattning men med förtydning om kvalitetshöjande. Det värsta som kan hända är nämligen om "veckan" råkar i vanrykte och som arrangemang mer och mer drar till sig en spekt missbrukarpublik. Viktigt är att händelserna under veckan som gått sammanställs och utvärderas så att åtgärder i tid kan planeras för

att undvika fortsatt nedbusning. Polisens roll måste bli aktivare även om viss tolerans är naturlig. Men öppet rånsande i innerstaden är faktiskt förbjuden och där får inte medeltidsförskräcknad bli till en ursäkt!

Forskaren Lotten Gustafsson kallar sitt inlägg om medeltidsveckan för "Leken som möjlighet och fara", en frägeställning som verkligen ser ut att aktualiseras. Vi vill behålla detta fantastiska arrangemang som en enorm lek där alla kan vara med, en final på ett utbrett folkbildningsarbete. Men vi måste också alla hjälpas åt att dra en tydlig gränslinje mellan en hisnande lek, en upplevelse å ena sidan och dess utvärdering å den andra: våld och busliv.

Vapenlös Medeltidsvecka om missbruket fortsätter

SF Paladinerna presenterar
PASTEURPROJEKTET

Dragkampen var över och vetenskapen hade förlorat. Nu fanns bara en sista åtgärd mot de multiresistenta bakterierna - isolation. Men något går fel i den sjunde av de tio isoleringszonerna. I en del härskar en despotisk kapten över ett elitsamhälle. I en annan del regerar en folkvald regering över en skara nollor och förlorare.

Pasteurprojektet - ett annorlunda FramtidsLive med rollspelet främst!

Datum: 16-19 maj -96 För mer info, ring, faxa eller skicka ett Deltagarantal: 200-300 adresserat & frankerat svarskuvert till:

Paintball: NEJI Rikard Fischbach, Barks väg 16, 170 73 SOLNA, tel. 08-85 35 12, fax 08-854354,

eller ring: Natalie Sjölund på tel. 08-510 105 79! Och du: ring nul

Latexvapen

Svärd
Klubbor
Yxor
Sköldar
Masker

Latexvapen till bra priser. Jag gör vapen efter dina önskemål. Reproduktioner eller fantasyvapen med din och din motståndares säkerhet i åtanke.

Besök mig på Floragatan 17,
måndag till lördag mellan 11.00-17.00

Ring mellan 17.30-21.30 mån-lör
eller skriv till:

Pierre Lussagnet, Ättehögsvägen 15
230 44 Bunkeflostrand, Sweden
040-46 74 28, 070-715 33 61

DURANDAL
Theatre &
Live Role Playing
Weapon Workshop

Scary LARP situations

I nyhetsgruppen NEWS:REC.GAMES.FRP.LIVE-ACTION på Internet pågick för en liten tid sedan en diskussion om vad folk upplevt som mest spännande på ett Live.

Det är signaturen "Barrabas" som sammanställt det hela (han heter egentligen något helt annat, men jag lovade att inte avslöja honom i utbyte mot att få publicera hans artikel:

Awhile back I put out a request on the net for people to send me their scariest LARP experiences, with the intent of compiling the "top 10 scariest". The results are listed below.

As the descriptions trickled in, it became obvious that there are really two types of experiences going on here: one type depends on how the situation is set up physically: walking a plank over a vat of acid, coming up on an unexpected monster, and so on.

The other type happens when the player suddenly forgets that he or she is plying a game: the make-believe world suddenly comes into focus and the player believes that the danger is real. Take for instance the following:

From: (J. Thaddeus Klopocic)

It was my first LC event when...

"At first, I thought this was a bit distracting. The "sandworm" was comprised of five people walking in a line. One was the "head", and he had two long swords for teeth, or something, and one was the tail, with a long spear for a stinger. The others carried shields and swords. Being totally inept at combat and having wimpy weapons and no armor, I watched the others rush in to attack and circle for position. I was mildly interested, until the head guy turned toward me.

At that moment, the illusion suddenly became real. I felt a quick rush of panic and sprinted to get out of the way. I was genuinely afraid on a deep inner level of being eaten by some horrible creature. While I know that they were five ordinary people with padded sticks for weapons, superimposed on the memory is an image of a large creeping bulk with long fangs slithering after me. It's a wierd sensation to think about it, but I can't wait to have another go at this LC stuff."

It is clear to me that the really best situations are those in which the people playing the game get caught up in the game reality. Much of what we do in a LARP game would be exciting if it were real - even fighting a puny Goblin would be scary if your life was at stake.

But what I wanted was a list of situations that I could recreate in my own LARP games, and give to others to use as well. I really liked everyone's descriptions and I appreciate everyone taking the time to send them to me. They were really neat! But please don't get annoyed if your description isn't posted here...

Top 10 (well, 7 actually) scariest LARP situations:

- 1) Being hunted
- 2) Interrogation
- 3) The sleeping monster
- 4) The descending ceiling
- 5) No control over your situation
- 6) Fighting opponents you can't (or can barely) see
- 7) The runout (AKA: "Look! Godzilla!")

1) Being hunted

(Joakim Solhaug)

[Some description deleted]

"Suddenly I heard someone moving towards me from the camp, picking up speed. I waited a second to hear a scream of warning from the others, but not a sound except running feet trashing through the underbrush reached my ears. I dared not utter a sound; if something efficient enough to take all my comrades out without them shouting a warning was running towards me, I'd better get on my feet. I realised I hadn't really checked the area, as it was dark when I first got there, but nonetheless I jumped away, going downward away from the camp and the circle. I could nearly count the seconds until I landed on some stones - I had expected a drop of a foot or so, but I fell three or four feet, ripping my trousers on the way. Fortunately I had been

2) Interrogation

(Rebecca Leanne Schoenberg)

[Some text deleted]

"At one point, The Nameless One, Creator of All Demons, cornered me, dragged me off alone, and began interrogating me. (TNO was the only thing that could kill (me) forever, by the way). If he had found out any of what I was doing, I probably would have been eaten alive. Literally.

I was scared beyond belief throughout that encounter - TNO was very intimidating, and it was quite clear that I was in serious danger. By the time the questioning was done, I was shaking and I felt like the floor had dropped out from under me."

3) The sleeping monster

("Barrabas")

"I once had a "for thieves only" module where the party was limited to two people. Each room of the module contained a bell, and you had to find the clapper and ring the bell to get into the next room. The very last room had a sleeping lich (read: bad-ass unbeatable monster) with the clapper on a string around his neck. The poor thieves had to lift the clapper from the lich's chest and cut the string without the underlying PC knowing that they were there.

So imagine entering a pitch-dark room with a candle for light and creeping up to the sleeping form of an NPC, knowing that if you make even the slightest noise he will jump up and flatten you. You have to pick up the clapper delicately so that no force is applied to the chest, and cut the string without making it go taut. This and the required "balancing act" necessary to lean over the body made it a grueling test of dexterity, and players who survived the encounter ended up shaking like a leaf."

wearing my good dark green cloak, and tried to act the role of a stone, pulling the hood over my head and lying there without making a sound. My heart was already racing, and I realized that the running people had moved past out to the right of me. I couldn't hear them anymore.

I was still just lying there, and I had all kinds of worst-case scenarios running through my head. Then I began hearing someone move around very quietly, and quite near my hiding-place. I barely dared look up to see if I could figure out who it was, but all I could see was a tall, dark silhouette against the sky, looking around. I was certain now this was not my friends, they would surely not come back without speaking my name in the night, to see if I was still nearby.

I lay down again, shivering like a leaf and with a heart making noise like a galloping warhorse. I didn't dare look up again, and I really could not tell where he was walking, the sound was muffled by my hood. One moment I was sure he was standing right beside, I imagined him grinning wickedly over his hapless victim, but I clutched on to the only hope I had; that he wouldn't see me for what I was, just as a stone or a brush.

I have no idea at all how long I lay there, it could have been ten minutes or an hour, but slowly I came to realize I was once more alone - that is, I could no longer hear someone moving. I felt a relief so great I could never have imagined it in advance, and then I realized why: Lying there, the situation got so tense, so real - I was totally alone in the forest, alone in the dark. I have never been afraid of the dark, neither of anything I could not see with my own eyes (I'm not the least superstitious) - I think I've never been truly scared since I was a little child. This was a glimpse of the great terror of being alone and in the power of... I don't know, the forces of nature, some evil being..."

1) Being hunted (variation)

(Rebecca Leanne Schoenberg)

[Some text deleted]

"At midnight on Midsummer Eve he cast a ritual that compeped all of the Seelie and Unseelie courts to seek me and kill me. I had just finished a ritual of my own when the one faerie not caught by the spell found me and dragged me down to the woods with him, urging me to "Run for my life" without much of an explanation. He tried to put me under his protection, but he couldn't, and a giant chase was run through the entire game area as I did my best to outrun hordes of faeries out for my blood."

4) The descending ceiling

("Barrabas")

"I once had a room where the party had to solve a puzzle in order to get out, while the ceiling slowly descended to crush them. In my version the physical ceiling *did* actually descend on the party. People who were concentrating on the puzzle and not looking up would hear the acoustics change, and subliminally get the impression of impending doom. Your concious mind was saying "steady now... concentrate... you can do this..." while your sub-concious was saying

"HURRY UP! GET US THE HELL OUTTA HERE! WE'RE GONNA DIE!" Most people took *much* longer than they normally would have...

In addition to the person who is solving the puzzle, note that the rest of the party is forced to stand and watch while the ceiling comes down. This is a lot of tension for them as well, and some parties failed because people kept grabbing the puzzle away..."

4) The descending... (variation)

("Barrabas")

"I had a similar situation where the floor of the room slowly disappeared into the wall, revealing a pit of acid beneath. In order to get out, one party member had to pick three locks in succession... a simple matter if you can concentrate long enough and don't drop the pick between the floorboards."

5) No control over your situation

(Gordon Olmstead-Dean)

"The scenario was aboard the lifeboat/surface shuttle of a starship that had just exploded. Skipping the details, everyone was locked into a painstakingly prepared 24 foot recreational vehicle, with the windows covered with aluminum foil and black plastic. Nothing came in or out for the weekend. People ate, slept, breathed, and shat in character. Combat was live, with a tacit understanding "don't hurt anyone too badly."

[Some text deleted]

People are sleeping in the aisles, of course. There aren't enough beds. A few of us are playing poker, quietly, because not everyone can sleep at once. Passenger A on the floor wakes up, shakes Passenger B..." is it wet where you are?"

I see water pooled on the floor... Two hours and five inches of water later, I have temporarily stopped the leak in the head. The "Ships computer" (our confederates outside, in contact with us only through a LAN) has turned off the water before the entire county water supply (we were hooked up to external water) emptied into the cabin. Picture me and another fellow stripped down to our undies stomping around in a half foot of water (the bathroom was a shower stall and could hold a good six inches before it overflowed...which it had) playing plumber. I *felt* like an overworked, underpaid, mechanic."

5) No control... (variations)

Variation #1

(Marcus Hill)

[Some text deleted]

"We had been imprisoned whilst, outside our cells, horrible sounds and screams were going on. We heard our comrades being taken from other cells and screaming for help downstairs. When I was taken, I was put on a small stool with one other person, so we found it very difficult not to fall off. A load of legless undead were around us on the floor, the room was dark and smoky, we could hear the groans around the room as the undead slowly crawled towards us. I was in a blind panic when we were teleported back to our cell just as the undead were reaching for my feet."

Variation #2

(Marcus Hill)

"And didn't someone else find themselves laid out on a dinner table with a bunch of drooling monsters stood around with knives and forks (real) and Washy (6'4, 16ish stone) at the head of the table sharpening a (real) 12" carving knife?"

Several other descriptions run along a similar "no control over your situation"-vein. For instance, Dave Llewellyn talks about being at a party in Paris just before it fell to the Nazis, and having the airraid sirens go off and the lights go out...

6) Fighting an opponent you can't see

(Tripp Robbins)

"In a "fantasy/medieval" genre game, a group of townspeople were called to go with a powerful (and mystical) mage (Zlotvor) we knew. He led us through a "gate" into another plane. We then entered a room that was lightly filled with fog and a weird, repetitive booming sound. In the 20'x20' room was a nasty mage we were familiar with and some of his "monk" minions. To make it short, the nasty mage had challenged Zlotvor to a sort of duel, and some of us would decide the outcome.

After the nasty mage turned me and a few others into stone (damn, I hate that), he explained that he would have two of his monks fight two townspeople to the death in this room, while the other 15 of us were petrified as statues around them. BUT, then the fog started to get thicker, and thicker, and thicker until finally I couldn't see the person who was literally 18"

in front of my face. The two townspeople were chosen by Zlotvor, and he picked a mild-mannered woman of 18 (who was a friend of mine) and a fairly skilled man of 30 or so. Through the 5-10 minute fight the fog waxed and waned. It was thrilling to watch the four of them creep around, stalking each other, wary not to kill their partner. In the end, it came down to a very skilled monk and the young lady. I knew how it would end: the adept monk would pose as a statue until she walked by, then thank her good, which would cause us all to "die". To my surprise, as the mist started to thin out, before my eyes SHE ambushed him, adroitly using her staff to poke him in the back at distance! —When it was over and I was turned back to flesh, I went to congratulate her. She was shaking almost uncontrollably and crying a little with both joy and dismay."

Just for the record, the girl was a student of mine (I also teach high school) who was thought of by her friends as a wimp... interesting what mettle can be summoned up... but hey, it's just a game. :-)

6) Fighting an opponent... (variation)

(Mike Horrill)

"Being in a completely dark room (I mean COMPLETELY DARK). You don't know where any exits are (having dropped in from a crawlway about 7ft up in the air). There is "something" in the room, it is armed and it wants to kill you. This was one of the most underpant staining fights I have ever had, the total silence was eerie. Having to listen for sounds to locate the enemy, swing and then move so that the sound of your sword swing doesn't give your position away."

7) The runout (AKA: "Look! Godzilla!")

(Mark Ayen)

[Some text deleted]

"We had all heard horror stories about this incredibly powerful lich called "Agon." Supremely powerful, unutterably evil, etc.

Well, we eventually "lose" the merchant we'd been hired to protect (but kept her head...). We continue down the trail and meet with the merchant's next appointment: a skeleton in a grey robe holding a CRATE of spell packets. Guess who? Well, I figured out who/what it was right away and started backing off, as did most of the members of our party. However, our intrepid half-orc, Needles, sneaks up behind him, whacks him in the back and calls in a high clear voice, "one waylay!" I just about messed myself.

Now, at the time Needles didn't even *have* the waylay (knockout) skill. She had just seen me do it and thought it was a good idea.

It turns out that the director playing Agon was so amazed that he could do nothing but laugh under his mask for ≈ 20 seconds. Fortunately, he found the incident amusing enough that he spared us..."

Illustration : Siri Sjöqvist

Jaha, vad tyckte ni? Jag hoppas att ni har fått några bra uppslag till vad ni kan drabba era stackars spelare med på nästa Live ni arrangerar! Kom gärna med fler, svenska motsvarigheter om det är någon situation du själv upplevt som väldigt spännande och intensiv!

Stormlyktan

- en Liverapport av Martin Magnusson

Stormlyktan, som ägde rum i Kilsbergen den 19-21 augusti, utlovades vara ett levande Live med massor av intriger. Jag kan inte redovisa för allt som hände, och helt säkert fanns det en stor mängd intriger som jag bara anade eller inte alls märkte. Därför ser jag fram emot många andra rapporter från detta Live.

Stormlyktan utspelade sig runt och i ett världshus som hette just Stormlyktan. Detta världshus låg i ett område kallat Frimark, mellan tre baronier - Västanhed, Östanhed och Utmark.

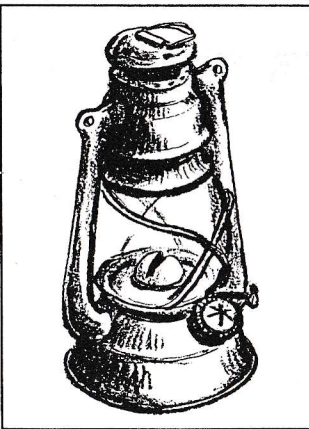
Bakgrunden var följande:

För 700 år sedan hade ett orakel inrättats till följd av den alltmer utbredda hedendomen i alla de tre baronierna. Detta orakel skulle framföra den Allsmäktiges ord till befolkningen. Det baroni som oraklet kom ifrån fick goda tider, medan de båda andra drabbades av svartfolk, missväxt och andra otäcka saker. I rättvisans namn anordnades därför en tävling mellan baronierna om vilket som skulle få bidra med ett orakel. Denna tävling bestod i att en Utvald från varje baroni skulle genomföra vissa uppdrag, och för varje lyckat uppdrag fick den Utvalde en ring. Den med flest ringar valdes till orakel.

Oraklet sattes sedan i det neutrala område mellan baronierna som kallades Frimark. Sedan dess har man vart hundrade år på samma sätt valt ett nytt orakel, och nu var det dags igen för den åttonde gången i ordningen.

Tävlingen mellan de olika Utvalda var naturligtvis mycket spännande för alla invånare i trakten, och därför hade det samlats mycket folk kring Frimarks enda fasta byggnad - Stormlyktan. Någon sa att det var 205 stycken, men i Örebro-Kuriren stod det 170.

Själv spelade jag en son till en rik adelsman från Utmark. Eftersom det var många hundra år sedan en utmarking hade innehaft orakelämbetet var dock fattig med västanhediska mått mätt. Hur som helst var min far döende i någon mystisk sjukdom, och jag letade efter någon som kunde tillreda ett elixir kallat Månens Tårar, eftersom jag hade hört att detta kunde bota min far. Bland alla människor från när och fjärran som samlats i Frimark borde det ju finnas någon som kunde framställa elixiret, och det fanns det också, visade det sig.

Eftersom min far var en mäktig man med många fiender skulle det vara opassande om någon fick veta att han var dödssjuk, och därför var jag förklädd och gick under falskt namn. För att ta chansen att tjäna lite pengar på kuppen hade jag valt att klä mig som tiggare.

Iförd en säck och ett par stövlar infann sig så adelssonen Guruk Gyllenhår vid Stormlyktan den första dagen i Skiftetid.

Efter att ha gjort i ordning mitt lilla bo strax utanför byn och suttit och tiggat en liten stund på världshuset (det var faktiskt ingen som körde ut mig därifrån - tvärtom var kokerskan mor Anna mycket snäll och gav mig en bit mat då och då) träffade jag en ganska "boffig" ung herre (troligtvis under åldersgränsen på 16 år) som erbjöd mig ett arbete.

När han hade lett mig lite avsides visade det sig att han hade tänkt sig att vi skulle överfalla några vandrare på vägen, fast jag förstår inte riktigt vad han skulle ha mig till. Visserligen kunde jag hantera vapen, men det ville jag ju liksom inte erkänna eftersom jag låtsades vara tiggare.

Hur som helst blev han ganska ilsk när jag talade om för honom att jag inte ville råna folk, och han hotade mig med sitt svärd några gånger under den tid vi var tillsammans och jag försökte komma ifrån honom.

Lyckligtvis träffade vi på Junker Simon tills slut och han skilde oss åt.

Min "arbetsgivare" (han var förresten springpojke åt ett kvinnligt adelsfölje) hamnade i stupstocken lite senare.

Jag ägnade också en del tid åt att leta efter någon som kunde ge mig Månens Tårar. Efter ett tag fick jag vägvisning till ett par alkemister som höll till ute i skogen. De berättade att de skulle kunna brygga elixiret samma natt, men det skulle förstås kosta ganska mycket pengar. Dumt nog fick jag aldrig några pengar av arrangörerna, utan fick klara mig med det som jag lyckades tugga ihop, och det var långt ifrån tillräckligt för att betala alkemisterna.

Efter att jag hade talat om vem jag var gick de dock med på att få betalningen i efterskott. De båda alkemisterna var nog de enda som fick reda på att jag egentligen inte var någon tiggare.

Någon gång under eftermiddagen kom Västanheds Utvalde och stoltserade med en guldring utanför världshuset, och på kvällen fick Utmark sin första. Östanhed blev dock helt utan ringar den första dagen.

Lite senare på kvällen framförde Baldanaes (det var väl så de hette?) teatersällskap ett alldeles utmärkt kärleksdrama som var mycket uppskattat. Det var tydligen tänkt att det skulle bli en repris på lördagen, men sedan visade det sig att en av skådespelarna var skurk och vampyr och kanske lite annat smått och gott med.

Alkemisterna skulle framställa mitt elixir vid midnatt, så när det började bli dags gick jag iväg till deras tält. På vägen mötte jag några troll. Det här var första gången jag såg troll med lysande

ögon, och det var faktiskt ganska kusligt. Jag löpte kvickt in i skogen, men eftersom det var beckmörkt och jag inte hade något att lysa upp med och dessutom hade båda händerna upptagna med att svepa en värmande filt om mig gick inte det särskilt bra. När trollden hade passerat haltade jag dock vidare mot alkemisterna.

Vi satt och väntade en stund eftersom översteprästen Burm af Nordansol ville övervaka framställningen som small och rök en del. Medan vi väntade kom trollden tillbaka. Jag gömde mig bakom tältet medan alkemisterna bjöd trollden på öl och sa det svartiska ordet för "vän", som de hade lärt sig någonstans. Det måste de ha gillat, för de skonade oss alla tre.

När översteprästen hade kommit och brygden var färdig gick jag hem till byn tillsammans med byfånen som hade fått tag på en fruktat bra fackla. När jag hade lämnat honom såg jag nästan ingenting, så därför brydde jag mig inte om att krypa in under mitt regnskydd och ordna till filtarna, utan lade mig under bar himmel i stället. Det regnade ingenting, så det gick bra ändå.

I och med att jag hade fått elixiret hade jag ju klarat av min huvudplot, så därför blev lördagsförmiddagen ganska händelselös. Det enda vettiga jag gjorde innan middag var att sälja en gipsstatyett som jag hade med mig. Jag sålde den till den skumme skådespelaren, men det var innan jag visste att han var Skurk™. Statyetten hade tydligen legat ganska illa i min säck, för när jag tog upp den föll några bitar bort från den, så jag fick inte så mycket pengar för den.

Vid middagstid var det dags för skiftesspelen, som bestod av stångstötning, yxkastning, bågsytte och löpning med stenar. Det var väldigt kul att se de västanhedska adelsmännens insatser när de försökte kasta yxan och skjuta pilarna på stilfulla och vetenskapliga sätt. Yxkastningen gick till på så sätt att man skulle sätta yxan i en stubbe som låg på en tunna. En av de utmarkiska barbarerna rönste stor uppskattning när han med ett kraftigt kast valte hela tunnan och skickade yxan halvvägs nerför Stormhöjden.

Vad gällde de Utvaldas kamp kom Östanhed i gång ordentligt och fick alla sina fyra ringar nästan på en gång.

Mot kvällen (tror jag) stod det klart att alla de tre Utvalda hade klarat alla sina uppdrag. Detta innebar att tävlingen skulle avgöras med svärdskamp. Östanheds Utvalda som faktiskt var en kvinna hade dessutom aldrig hållit i ett svärd, så det var ganska klart att kampen stod mellan Västanhed och Utmark.

Efter mörkrets inbrott började det kräla omkring en massa svartfolk i skogarna, och eftersom jag var vid Stormlyktan då tordes jag inte gå ned till byn, utan blev kvar där ganska länge. Alla stridsföra stod och vakade utanför världshuset, och flera gånger ryktades det att svartfolken var på väg dit, men jag tror jag aldrig att jag såg något. Däremot kom den onde häxmästaren förbi ett par gånger. När han uppenbarade sig drog sig de flesta undan, men inte en västanhedsk tjänare som visst hade fått lite för mycket att dricka. Han fick tag på ett svärd och utmanade häxmästaren.

Självklart blev han nästan omedelbart nedskjuten av en energistöt, och dagen efter fick han sparken för sin dumdristighet.

När allt hade lugnat ner sig vågade jag mig ner till byn i skenet av ett stearinljus som jag faktiskt hade fått av Västanhed. Annars bemötte de rika svinen mig ganska snorkigt =).

På vägen träffade jag en ung dam som hade kommit ifrån sitt sällskap, och tillsammans trevade vi oss fram i mörkret.

När vi kom fram upptäckte jag till min förvåning tre munkar som satt i mitt läger. De satt tydligen och väntade på någon som var inne i byn eftersom de själva var förbannade och inte kunde gå in där.

Under tiden som vi väntade passerade två skökor som började antasta de mycket generade munkarna. Under den ganska vilda kamp som följde lyckades de riva ner mitt regnskydd, men lyckligtvis regnade det inget den här natten heller.

Efteråt förfasade sig en av munkarna över skökornas omoraliska beteende: "...hon kladdade på mig överallt och det var mycket upphets... upprörande!"

Höjdpunkten på söndagen var, förutom slutkampen, bröllopet mellan Västanheds och Östanheds Utvalda.

Översteprästen påpekade att detta förmodligen skulle bli historiens kortaste äktenskap, eftersom de båda makarna bara en timme senare skulle slåss på liv och död. Den västanhedske ädlingen beordrade dock sin maka att dra sig ur tävlingen.

Den västanhedske narren sjöng (åtminstone om man i begreppet sång också räknar in fasansfullt skrånande och märgisande skrin) en hyllningssång för brudparet å 16 verser, men han blev lyckligtvis avbruten efter två. Därefter rodde en av tjänarna ut paret i sjön i en liten båt.

Så blev det då dags för den avslutande svärdskampen. Nästan alla deltagarna var samlade när Utmarks och Västanheds Utvalda sopade på varandra.

Trots att västanhedingen hade en skinande helrustning trodde nog de flesta på Utmarks kämpe, eftersom han hade besegrat en hel demonprins under den föregående natten.

Efter en ganska spännande fight blev västanhedingen tvungen att ge upp, och Utmarks hjälte krälade in i ett tält för att bli helad. Då kom den Onde™ med en hisklig skelettkrigare och förklarade att han också ville vara med och slåss. Utmarks Utvalde fick släpa sig ut ur tältet och slåss på nytt, men den här gången hejade för en gångs skull *alla* på Utmark, för den onde häxmästaren skulle om hans kämpe vann se till så att trillingbaronierna fick det riktigt jåkligt under det kommande århundradet. Den enda som hejade på skelettkrigaren var

nog dödgrävaren. Lyckligtvis segrade det Goda™ och alla kunde leva lyckliga - särskilt Utmark.

Om man ska summera Stormlyktan - och det ska man ju - var jag nöjd. Mitt största misstag var att åka dit på egen hand. Det blev lite ensamt och en del död tid ibland. Det här var mitt första större Live, jag hade bara varit på ett antal en- och tvådagarslive med max 40 deltagare innan. Det var som sagt också första gången jag såg svartfolk med lysande ögon, och det var en positiv upplevelse.

Däremot var det tråkigare att se dem på dagen, eftersom de bara var svartsminkade. Latexmasker ska det vara! (Vet du hur jobbigt det är att flänga omkring i en latexmask en hel helg? Jonas anm.)

Området var bra utan moderniteter, men värdshuset Stormlyktan var inte så mycket till värdshus - ett värdshus ska väl liksom ha sovplatser? Det hade varit bättre att kalla det taverna. I vilket fall som helst ska arrangörerna Lyceum och Rhinoceros ha stort tack - jag kommer gärna om ni gör några fler arrangemang.

Martin Magnusson
eller Guruk Gyllenhår
eller Hrafnur

Den Sista Dagen

- en Live-recension av Conny Odengrund

Livet gick 19-21 maj i Brännehult, Troll och Alvers Liveställe, ca 1.5 mil utanför Hultsfred. Livet byggde på samma idé som *Vita Lunden* och *Skymningstjärnen*, d.v.s. ett svartfolksLive samtidigt som ett byfolksLive, men i mycket mindre format. Livet drabbades av avhopp vilket ledde till att det endast var 41 deltagare. Ett stort plus för Livet var husen i byn Vättefall, vilka var byggda av ytbrädor, samt värdshuset Skatan vilket var helt "in-Live".

I byn bodde bondefamiljen Knes, fiskarfamiljen Joresson och äldermannen Sten Boresson. Jag spelade byns fiskare Kire Joresson och hade en mycket

trevlig helg. Jag fiskade i en sjö ungefär 1 km bort och jag hade tillgång till både båt och nät, men tyvärr var inte fiskelyckan med mig.

Värdshuset

Ja, värdshuset var något alldeles speciellt det - huset är ett stocktimrat hus som saknar både el och vatten. Det enda som finns är vedspis och vatten fick man hämta i spannar från Hultsfred. (15 km bort!? Jonas anm.) Dock finns det visst en brunn som skall vara i ordning till nästa Live. Detta leder till det mycket ovanliga förhållandet att även värdshusets kök är helt "in-Live", där finns ju varken elspis

eller microvågsugn. Nackdelen är att maten serveras när den är klar och inte när man vill ha den!

Det enda riktiga irritationsmomentet som jag fann under helgen var att vägen förbi värdshuset inte var avstängd, så det åkte förbi en fem-sex bilar. De föranledde vissa kommentarer om "drakar"...

Jag vill rekommendera ett besök till nästa Live enbart för värdshusets skull, en artikel kan inte göra det rättvisa. Jag har faktiskt aldrig varit på ett bättre ur "in-Live"-synpunkt - sorry Enhörningen! :-)

Ålvörön 70:-; A: halvvalv; B: skogsvalv; C: högalv resp. D: svartalv
Masker 119:-; Orch, Vätte, Ghoul, Skelett, Rese, Troll resp Reptil
Svärd, Klubbor, Yxor, Säblar & Huggare
från 320:- till 550:- beroende på längd & utförande
Knivar & Dolkar: från 160:- till 250:-
Läderharnesk från 680:-
Gör-Det-Själv-Material: glasfiberstavar, latex, skumplast etc
GRENDEL
TELEFON: 031-12 16 72
POSTADRESS: KLAREBORGSGAT 21, 414 67 GÖTEBORG
 (besök endast efter överrenskommelse per telefon)
 Katalog mot adresserat & dubbel frankerat C5-kuvert

RAVNs SommerSimulering 1995

eller Byn som försvann

En rapport som Magnus Sjöberg inte har skrivit.

Foto: Jonas Nelson

Redan förra året uppmanade den norska Liveföreningen Ravn oss svenskar att åka över på deras *SommerSimulering*, men då krockade det med Medeltidsveckan. I år gjorde de ett nytt försök, men nu krockade det med årets största svenska Live, *Skymningstjärnen*. Trots det gjorde jag ett tappert försök att få med mig några intresserade på en tripp till den norska fjällvärlden, men det var bara Magnus Sjöberg från Hultsfred som nappade på erbjudandet.

Med bara två resenärer var min folkvagnsbuss ett klart oekonomiskt alternativ, så jag bytte bil med min far för en vecka. Sälunda styrde den buckliga grå Ford Sierran västerut till Oslo, och därefter ytterligare 15-20 mil upp i bergen till Hallingdalen och Imle.

Norrmännen har som bekant gjort klart för omvärlden i allmänhet och sitt östra grannland i synnerhet att man har betalat av hela sin utlandsskuld. Tror f-n det, när man tar in vägtull överallt! Att passera Oslo kostar 12 kronor, att ta av på nästa motorväg kostar 12 kronor, och så vidare ända upp i fjällvärlden, där det skulle kosta 30 kronor bara för att få köra in på den enskilda grusvägen som ledde upp på fjället. Vi kunde inte inse varför vi fattiga svenskar skulle hjälpa de rika norrmännen att bli ännu rikare, så vi struntade i den sista avgiften på ren trots...

Efter en del förvirrade turer begrep vi till slut vart Liveområdet låg: 2 km från vägen, uppe på en högplatå omgiven av myrmark. Att gå 2 km med packning är visserligen inte särskilt farligt, men att göra det i en myr är särdeles besvärligt! Då var jag glad att jag inte tagit med huset utan nöjt mig med mini-tältet. Trots sin ringa storlek så blev det ganska beundrat - den första frågan vi fick var om det var någon kung som bodde där!

Hargar Rasch blickar ut över fjällen

De av er som sett det lilla ynkliga röd-gula tältet kanske blir lite förvånade, men i jämförelse med de norska tälten och hyddorna var det faktiskt ganska stiligt. Norrmännen brukar i regel hyra stugor eller hela stugbyar när de ger sig ut på Live, och de har därför hittills inte ansett det mödan värt att sy paviljonger. När de nu blev utslängda på högfjället med endast en liten stuga (vårdshuset) att tillgå, blev deras läger därefter -

fjälltält och presenningshyddor. Ett par grupper hade dock med sig kåtor, och dessa var väldigt trevliga! En stor eldstad i mitten med en gryta över, och däromkring högvis med renfällar, fårskinn och filtar. Enda nackdelen var att det kunde bli lite rökiigt i kåtan om veden var sur...

Annars är skillnaden mellan norskt och svenskt Liveande minimal. Intriger, dräkter, utrustning och rollspelande var sig likt, och om man bara blundade för fjälltält, presenningar och en och annan person som hämtade vatten i plastdunkar så höll hela evenemanget ganska hög klass. Fast en kväll trodde jag nästan inte mina öron - från lägret intill hörde man folk sjunga Lisa Ekdahls hitlåtar! AAARGGHH! Vad gör man?

Om vi ska ta det hela riktigt från början så blev Livet förstas en smula försenat innan alla hade släpat upp sin packning och etablerat sina läger. Några deltagare kom också direkt från Nosferatus Live *Hexenes Bånd*, där bl.a. Caroline Ekerdahl deltog från svensk sida (tjata på henne så kanske hon skriver något).

Nåväl, arrangörerna ville inte vänta mer än nödvändigt utan höll regelgenomgång och frågestund mitt i natten! Kanske en smula dumt, eftersom de flesta är trötta efter dagens slit och bara kan koncentrera sig på tanken att få sova...

Annars började själva rollspelandet storslaget - över fjällkammen på andra sidan dalen marscherar en stor tropp upp i bredd, med fladdrande standar och höjda spjut. Till ett taktfast trummande vandrade de i gåsmarsch nedför fjällsidan in mot den lilla byn. Man kunde följa deras lämmeltåg med blicken nästan hela tiden - det tog minst en halvtimme!

Andra minnesvärda episoder inkluderar till exempel den fruktansvärda nattvarelse Vendigo, som likt ett vilt djur överföll oförsiktiga nattvandrare. Att den dessutom var tyst, snabb, luggsliten, blodtörstig och näst intill osårbar gjorde den bara ännu mer skräckinjagande, och vi lärde oss snabbt att inte gå långt bort från lägret under dygnets mörka timmar. En gång blev vi tvungna att övernatta i grevens av Hessen-Rotenburg dotters läger, där vi suttit och umgåts adel emellan till långt in på natten. När vi väl skulle gå väste Vendigon alldeles för mycket från buskarna för vår smak, så vi valde att stanna hellre än att springa gatlopp över en blöt myr mitt i natten, iförda fina adelsdräkter och med en hungrig Vendigo i hasorna.

Nästa gång vi gästade samma läger höll det på att gå lika illa, men då vi trodde att Vendigon gett sig av försökte vi oss i alla fall på en utbrytning. Tysta smög vi över myren i månskenet och stannade i skydd av varje liten buske för att lyssna innan vi smög vidare. Vi hann precis innanför tältduken innan Vendigoerna - för de var två den här gången - anföll byn och slet folk i stycken. Hu!

Eftersom huvudplotten i Livet var att försöka enas om en styrelseform för det lilla pytte-baroniet och dess grannstater så kunde jag inte låta bli att reflektera över det faktum att Vendigoerna glufsat i sig halva byn på mindre än en vecka. Om detta fortsatte skulle det inom kort knappast finnas något baroni kvar att kivas om!

Även jag (Truchel Mirn) och Magnus (Hargar Rasch) fick sätta livet till. Dock inte för Vendigons käftar utan av en mycket fänigare anledning. På den sista dagen vandrade vi äntligen den långa vägen upp på fjälltoppen till en liten sjö där Pura-prästerna huserade. (Jag tycker synd om dem - att vandra den långa vägen nerför fjället varje dag för att ta sig till byn!) Nå, där blev vi inbjudna att

dela deras frukost, och eftersom de var Off-Live och satt och snackade Live-minnen så anade vi inte oråd, utan slog oss ned. En av arrangörerna föreslog sedan att prästerna skulle visa oss deras altare och offerring. Och det gjorde de med besked, om man så säger. Vi blev båda knockade och offrade och var väl inte så lite sura på såväl oss själva som gått i fjällen som på de falska prästerna och arrangören som lurat oss genom att nesligen invagga oss i en falsk säkerhet genom sitt Off-Liveande. Vi snörde på oss de vita pannbanden som symboliserade att man var död och vandrade ner till tältet igen. Där hade det just börjat regna, så jag styrde ut tältet med ett STORT vitt "pannband", vartefter vi lade oss att slöa inne i tältet de få timmar som återstod innan Livet var slut. Attans att man skulle dö när det var så nära! Visserligen hade inte Hargar lyckats återfinna sin förlorade (läs "bortspelade") släktklenod, men hans släkt blev säkert ännu mer bedrövad över att förlora *honom!*

Såhär i efterhand minns man också hur storslaget Liveområdet var. På fjällheden var det väldigt ödsligt, närmsta granne fanns flera kilometer bort och från fjälltopparna var utsikten milsvid. Den lilla hyttan (fjällstugor heter så i Norge) var simpel och passade in ganska bra i miljön. Vattnet i fjällbäckarna var kallt och drickbart och det enda som egentligen irriterade var mygg och knott - men det hör ju liksom till i fjällen. Jag ångrar inte en sekund att jag försakade *Skymningstjärnen*,

Annonsera i Norge!

Det norska gratisfansinet **Imagonem** skall i december ge ut en Live-special, och söker därför Live-arrangörer i hela Skandinavien som är intresserade av att annonsera i fansinet. Imagonem har läsare både i Norge och Sverige och har under de senaste tio månaderna gett ut fem nummer. Annonserna i denna Live-special blir billigare än normalt: 100 kr för en halvsida och 250 kr för en helsida. Upplagan är ännu inte bestämd, men kommer att bli mellan 150 och 400 exemplar.

Intresserade annonsörer kan kontakta

Matthijs Holter
Valberggt. 4
N-4006 STAVANGER
NORGE
Tel. 00947-51 89 58 63

(Fritt översatt från norska av Jonas Nelson)

även om jag hört mycket gott därifrån. Fjäll finns det i alla fall garanterat INTE i Roslagen!

En annan skojig detalj var att det i Norge är mycket uppskattat att sjunga om **Haralds konstiga vanor** eller **En kungens man** (det är ju som alla vet fullständigt otänkbart på svenska Live-numera om man inte vill hamna vid skampålen). Jag hade min flöjt med mig och med denna firade jag stora triumfer och spelade till mig mer än *en* god måltid och en anseelig summa pengar, till den ekonomiske Hargars stora förtret.

På vägen hem stannade vi också en kväll i Oslo för att delta i efterfesten (på Peppes Pizzeria) där man också kunde få se många av de foton som en närvarande fotograf tagit under Livet. Totalt hade hon gjort av med ca 300 bilder och av de kanske 50 som hon tog med sig var det många guldkorn. Det hela skulle utmynna i en stor artikel i nästa lördagsbilaga av Dagbladet, men den har jag inte lyckats få tag på. Om någon av mina norska läsare ser detta och kan skicka mig en kopia så vore jag mycket tacksam!

Till alla svenskar så kan jag bara rikta en uppmaning att följa med på Live till Norge någon gång. För många är det närmare till Oslo än till Mälardalen och språket är inget problem - eller vad säger du, Magnus? :-)

Dräktmönster

Är du intresserad av kläder från folkvandringstiden och vikingatiden? Ta då kontakt med Susanna Broomé. Susanna är medlem i vikingaföreningen "Elvegrimarne" som håller till i Göteborg och hon har tagit fram mönster till en mans- och en kvinnodräkt baserade på arkeologiska fynd gjorda i Sverige och Danmark.

Mansdräkten är mönster till två olika sorters tunikor, en mantel och en omlottkappa, med tips om passande tyg. Hon jobbar även på mönster till byxor, hättor mm.
Kvinnodräkten är mönster till en särk, hängselkjol och kjortel.

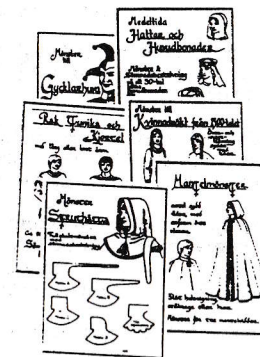
Både mans- och kvinnodräktsmönstren kostar **50 kronor** vardera.

Eftersom "Elvegrimarne" har höga krav på autenticitet så kan nog mönstren vara av intresse. Enligt Susanna själv så är det bara kul om intresserade hör av sig:

Susanna Broomé
Berghemsgatan 24
431 37 MÖLNDAL
031-86 44 99

Ska du sy "live"-kläder i vinter?

Då är ett mönster inte dumt att ha. Och jodå, det finns. Mönster till medeltida kläder från *Sophia's Ateljé*, som har mångårig erfarenhet av att sy till "live"-deltagare och andra kräsna kunder.

Handelshuset Klingrode kan erbjuda dessa till ett mycket facilt pris. Just nu finns 6 olika mönster:

Struthätta	45:-
Mantel	45:-
Kvinnodräkt från 1300-talet	45:-
Rak tunika och Kjortel	45:-
Gycklarhuva	45:-
Hattar och huvudbonader	70:-

Sätt in pengarna på postgiro 431 43 05-6 **Leif Eurén**, ange noga namn och adress och vilka mönster du vill ha. Mönstren kommer hem till dig i brevlådan — portot bjuder vi på!

Kalendarium

20-22 oktober. **Eons pärla**, ett FantasyLive i Stockholms-området. Exotiska raser extra välkomna! Kontakta Erik Engström, 08-767 71 94.

2-5 november. Rollspelsläger + Live. Arr. Svenska Kyrkans Unga i Västerås Stift, kontakta Len Howard, tel. 0281-263 71.

3-5 november. **Frukta**n, ett arr. i Enhörningens kampanjvärld. Kontakta Hans Nilsson, Panggatan 12, 723 38 VÄSTERÅS, tel. 021-14 21 89. Pris 135:-, medlemmar 100:-

4 november öppnas **Skottvångs Grindar** för första akten av ett jordnära Livedrama i bygdemiljö kring sekelskiftet. Ett inbjudningsLive av Skalder.

25-26 november. **Gyllene Tranans Gästabud**, en medeltida sång- och dansafton som avslutas med en bankett/miniLive. Kontakta Oskar Kinding, tel. 08-510 513 02, eller Natalie Sjölund, tel. 08-510 105 79

9 december. **Herrarna Ullers Jul-gästabud**. Arr. Enhörningen. Kontakta Nicklas Nilsson, tel. 08-733 12 90. Begränsat antal deltagare, utskick endast till de som anmäler intresse! Kostnad 75 kr, medlemmar 50 kr, plus obligatorisk matbeställning.

våren 1996 **Gothic II**, ett 1800-talsLive i Sthlm-trakten, fristående fortsättning på "Jacob Wargklous Testamente". Jens Gustafsson, tel. 08-580 326 61.

våren 1996. **Gästabudet**, söder om Uppsala. Kontakta Håkan Bruce, 018-42 55 36. Från 15 år.

Konfirmandläger 4-8 april plus 1-20 juli. Utforska kristen tro genom rollspel och Live! Kontakta Len Howard, tel. 0581-263 71.

april/maj 1996. **FriZonen**, ett efter-katastrofen-Live baserat på intriger, stämning och rollspel. Få deltagare, kostnad 75-115 kr. Arr. Upplands Väsby RF, kontakta Sven Folkesson, 08-590 806 76, eller Daniel Bzdusek, tel. 08-590 830 66.

3-5 maj 1996. **Den Stora Uppgörelsen**, ett sagoinspirerat Live i Stockholmstrakten. Kontakta Jonte Rydberg, tel. 08-512 405 51, eller Alex Stendal, 08-590 949 61. Ca 100 kr. Från 15 år.

3-5 maj 1996. Enhörningen arrangerar Live för nybörjare och unga Liveare. Lindesberg.

16-19 maj 1996. **Pasteurprojektet** - ett annorlunda framtidsLive i regi av SF Paladinerna. För 200-300 deltagare. Ingen paintball! Kontakta Rikard Fischbach, tel. 08-85 35 12, eller Natalie Sjölund, tel. 08-510 105 79. Ännu bättre är det att faxa till tel. 08-85 43 54. *Se även separat annons!*

sommaren 1996? **Prinsessa på vift**, ett sagoLive i Västerås-trakten som skjutits upp sedan 1994. Kontakta Jessica Carlsson, tel. 0171-575 34.

juni el. juli 1996. **Fejden-96**, ett sagoLive med vissa fantasyinslag där rollspel och stämning värderas högst. Kontakta Mattias Pettersson, tel. 0171-603 42 eller Tobias Nilsson, tel. 0224-450 03. "Onda" roller undanbedes!

14-16 juni 1996. **Dödssynden eller I ondskans fotspår**. Kontakta Mats Gripensköld, tel. 0171-673 58, Jessica Carlsson, tel. 0171-575 34, eller Johan Almqvist, tel. 08-582 498 70. Pris 100 kr fram till vecka 4. Åldersgräns 13 år.

27-30 juni 1996. Sommarlive med Enhörningen. Mycket musik och fest, inget bråk och stök. Kontakta Nicklas Nilsson, tel. 08-733 12 90.

28-30 juni 1996. Uppföljare till **Den Sista Dagen**. arr. ITF Troll&Alver, kontakta Ola Lindblom, tel. 0495-603 61.

juli 1996. **Stjärnsång**, ett femdagars fantasy-Live.

9-14 juli 1996. **Den Vita Lunden**. Kontakta Måns Frid, Väplingvägen 10, 227 38 LUND, tel. 046-12 08 99.

26-28 juli 1996. **I döda kejsares sällskap**, ett intrigLive i Uldars värld. Anders Grönblad, tel. 060-56 01 43, eller Roger Johansson, 090-18 90 39.

14-16 augusti 1996. **1632** - ett historiskt Live under 30-åriga kriget, arrangerat av De Dedanaan. Roslagens skärgård. Kontakta Per Åhman, tel. 0173-510 48, 0291-213 13. Från 100 kr. Åldersgräns 16 år

6-8 september 1996. Live, arr. Enhörningen.

1-3 november 1996. Live, arr. Enhörningen

sommaren 1997. **Alum Darya**. **Stort stämning**Live med lite våld och mycket känsla. Håller på i 5 nätter. Trähus kommer att användas. Arr: KSL och "gästarrangörer". Någonstans i Stockholmstrakten

SPELAR

DU:

ROLLSPEL, KONFLIKTSPEL, DATORSPEL, LEVANDE ROLLSPEL, POST-
SPEL, FIGURSPEL, PAINTBALL ELLER ANDRA SÄLLSKAPSSPEL?

Du är väl medlem i **Sveriges roll- och konfliktspelsförbund!** Över 20.000 spelare i mer än 1000 föreningar kan inte ha fel. SVEROK verkar för spelarna i Sverige. Är du medlem i en förening; se till att den är med i SVEROK. Är du inte medlem i en förening hjälper vi dig att starta en eller att hitta en där du bor. Det kostar naturligtvis ingenting att vara med i SVEROK. Tvärt om ger förbundet bidrag till medlemsföreningarna. Skriv till SVEROK, Köpmansgränd 4, 582 24 Linköping, eller ring kansliet i Linköping på 013-140600.